

jas

4
b
u
i
e
c

PDC 64

Atkal jāatvainojās par PDC vēlu iznākšanu. Šoreiz vainīga Saules josta. Juris Ruņģis vēl joprojām bauda Amerikas skaistumu un atgriezīsies Austrālijā tikai 10. jūlijā.

Ja sensenam teicienam – katra bilde ir 1000 vārdu vērts – ir vēl kāda taisnība, tad par 20. Jaunatnes dienām šinī PDC ir 22000 vārdu, neskaitot vārdus Elgas Rodzes-Ķiseles un Ivetas Rones rakstos un fotogrāfiju aprakstos. Arī citur šinī numurā ir zināma bilžu bagātība.

Labas ziņas no Amerikas. Kad biju Klīvlāndē ar Saules jostu, saņēmu \$ASV500 čeku no LTDA kasiera. Viņš arī solījās gādāt par rakstiem un cita veida sadarbību. Arī nodibinājām ciešus sakarus ar dejotājiem Losandželosā, Linkolnā, Toronto, Montrealā, Bostonā, Vašingtonā un Karakasā. Katrā vietā solīja ziņas sūtīt PDC.

PDC 65 sniegsim plašāku ziņojumu par Saules jostas ansambļa „Upmaļu saimnieces” turneju. Austrālijas latviešu 2. jaunatnes kongresa rīcības komiteja arī apsolījusi plašu informāciju par kongresa programmu.

Jānis Dūšelis.

Redaktors	Juris Ruņģis
Techniskais redaktors	Jānis Dūšelis
Saimnieciskās daļas vadītāja	Anna Majoriņš
LJAA pārstāvis	Andris Kariks
Pārstāve Melburnā	Ināra Zemītis
Pārstāve Adelaidē	Maruta Šmits
Redakcijas locekļi	Kārlis Paegle, Valda Siksa, Andrejs Upenieks, Sane Upeniece.
Vākus darinājusi	Lauma Pitrāne

Viena gada abonements (6 numuri) maksā
\$A8.00 Austrālijā, un ārzemēs pa lēno pastu.

*

Sludinājumi maksā
1 lapaspuse – \$A40.00
1/2 lapaspuse – \$A20.00
1/4 lapaspuse – \$A10.00.

*

Iepriekšējie numuri dabūjami pret pasta izmaksu.

*

Naudas pārvedumi un čeki izrakstāmi
Austrālijas dolāros uz ALTDK vārdu.

Redakcijai piesūtītie izdevumi: Jaunā Gaita 137; Vēja zvani 8

Ar vārdu, segvārdu vai iniciāļiem parakstīti raksti ne vienmēr atbilst redakcijas viedoklim.

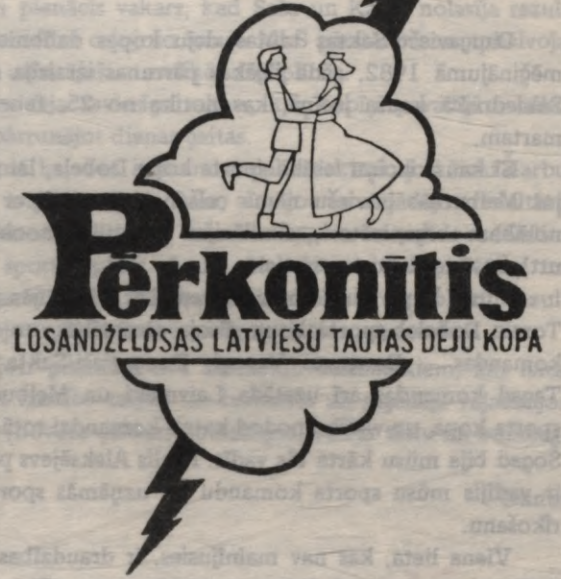
PA DEJAS CEĻU 64
1982. g. jūnijā
izdod
Austrālijas latviešu tautas deju kopas

PA DEJAS CEĻU 64
June, 1982
published by
Australian Latvian Folk Dancing Groups

Adrese – 21 Margaret Street, ROSEVILLE, NSW 2069, Australia

MATERIALI PDC 65 IESNIEDZAMI LIDZ 1982. GADA 15. JULIJAM.

Printed by PRINTMAIL – 90 Reserve Road, ARTARMON, NSW 2064; ph. (02) 437-6917.

PĒRKONĪŠA jaunā valde: 1. r. Dace Kārklīņa; 2. r. no kr. Anita Millere, Māra Ābele, Inga Gorsvāne, Matīss Kārklīšs, Tamāra Millere; 3. r. no kr. Pēteris Auzers un Daina Ābele.

MAZĀ PĒRKONĪŠA dalībnieki: 1. r. no kr. vadītājas Tamāra Millere un Anita Millere; 2. r. no kr. Zane Stumbre, Claire Sidlere, Kristīna Švarce, Maruta Taube; 3. r. no kr. Marks Sidlers, Raits Raisjānis, Linars Stumbrs, Jānis Taube, Mārtiņš Cilnis.

DAUGAVIEŠI/SAKTA UN MELBURNAS SABIEDRISKĀ KAUSA IZCĪŅA 1982. GADA

Daugaviešu/Saktas tautas deju kopas dalībniekiem pirmā mēģinājumā 1982. gadā ilgākas pārrunas izraisīja mūsu dalība Sabiedriskā kausa izcīņā, kas notika no 25. februāra līdz 7. martam.

Šī kausa izcīņu iesāka sporta kopa Dobeļe, lai rastu līdzekļus Melburnas latviešu nama celšanai, paralēli ar tam pašam nolūkam organizēto „asimilācijas kausu” („hooky”, „darts” utt), kas tagad vairs nenotiek.

Mūsu kopa pirmo reizi sacensībās piedalījās 1973. gadā. Toreiz Dobeļes sporta kopa rīkoja sacensības, un sacentās trīs komandas – Daugavas Vanagi, Daugavieši/Sakta un Dobeļe. Tagad komandas arī uzstāda Laivnieki un Melburnas latviešu sporta kopa, un vadību nodod katrai komandai rotācijas kārtībā. Šogad bija mūsu kārta tās vadīt. Kārlis Aleksējevs pēdējos gadus ir vadījis mūsu sporta komandu un uzņēmās sporta sacensību rīkošanu.

Viena lieta, kas nav mainījusies, ir draudzības sajūta starp dalībniekiem, un tā liekās svarīgāka par pašām sacensībām. Izņemot MLS, kam notiek regulāri treniņi, pārējās komandas uzstāda tikai īsu laiku pirms sacensībām un dažreiz pat uz vietas. Lielākā daļa pretinieku pieder divām organizācijām un izvēle, kurā komandā piedalīties, atkarājās no tā, kas pirmais sazinās vai kam trūkst dalībnieku attiecīgā disciplīnā.

Pašas sacensības notiek trīs daļās. Pirmā daļā ir galda teniss, otrā šachs un novuss un trešā peldēšana, vieglatlētika un volejbols.

Mūsu komandā piedalījās Kārlis Aleksējevs, Gunta Balode, Eriks un Roberts Blāķi, Saša Grimms, Ansis Laķis, Lilita Lauriņa, Dzintars Loženīcins, Pēteris Mežaks, Michael Pierotti, Graham Thompson un Māris un Valdis Vagari.

Galda tenisa sacensības notika ceturtdienas vakarā, 25. februārī, Alberta Parka stadionā, kur Pēteris un Grahams mūsu kopai izcīnīja trešo vietu.

Svētdien, 27. februārī, Daugavas Vanagu mītnē notika šacha un novusa sacensības. Šachā mūsu kopu pārstāvēja Eriks un Pēteris, bet novusā Kārlis un Saša. Šachā ieņēmām ceturto vietu, bet novusā dalījā trešo/ceturto vietu ar Dobeļi.

Trešā daļa notika 7. martā Daugavas Vanagu īpašumā Monbulkā. Laimējās, jo iepriekšējā un nākošā dienā lija lietus, bet svētdiena bija saulaina. Tas radīja patīkamu dienu ģimenēm un draugiem, kas bija atbraukuši līdzī atbalstīt dalībniekus.

Volejbola spēles iesākās plkst. 10.00, turpinājās visu dienu un pa starpām notika vieglatlētikas un peldēšanas sacensības.

Tā kā atsevišķās komandas nenotur iepriekšējas izcīņas, tad noteikumi paredz, ka vieglatlētikas un peldēšanas disciplīnās komandas var uzstādīt vairākus dalībniekus, bet punktus gūst tikai pirmie divi no katras komandas. Tas rada interesi katrai komandai piedalīties ar lielāku dalībnieku skaitu, jo dod cerību iegūt vairāk punktu (labāku vietu).

Līdz tam laikam, kad noskaidrojās, ka Ronalds Melķis pārstāvēs MLS, bijām lielās cerībās uz pirmo vietu peldēšanas sacensībās, jo bijām vadībā, Robertam izpeldot labāko laiku, Grahamam otro un Erikam ceturto. Bet Ronalds pārspēja Roberta laiku, un palikām otrā vietā, tā pat, kā pagājušā gadā.

Vieglatlētikas disciplīnas skaitās skriešana, lodes grūšana un tāllēkšana.

Viens no vietējiem lauksaimniekiem atļauj mums izmantot viņa īpašumu apvidus skrējienam, bet tā kā tur ganās govīs, tad vispirms ir jānostāda sargi, kas uzmana aploku vērtus, lai lopī neizklīstu. Dalībniekiem ir jāskrien viens kilometrs, bet ceļš nav

7.3.1982 Monbalkas „Vanagos” pēc Sabiedriskā kausa izcīņas. Organizētāji un tehniskie darbinieki: Aleksandrs (Saša) Grimms, Gunta Kūka, Gunta Vagare, Kārlis Aleksējevs.

vieglākais, jo jāskrien augšā un lejā pa kalniem. Dažreiz skrējēji ir atvesti atpakaļ ar mašīnām, bet šoreiz visi paši atskrēja – no mūsu komandas Kārlim pienākot otrā vietā, Valdim trešā un Robertam ceturta. Šajā disciplīnā ieguvām otro vietu.

Lodes grūšanā ieņēmām ceturto vietu. No 16 dalībniekiem Eriks ieņēma sesto vietu un Māris septīto. Šajā sacensībā radās domstarpības, jo senioriem un jauniešiem zem 19 gadiem atļāva grūst vieglo, bet citiem smago lodi. Šāds izkārtojums likās nepareizi, jo daži piedzīvojuši lodes grūdēji savu gadu dēļ grūda vieglo lodi, bet amatieri – smago.

Mūsu kopas gados jaunākie deļotāji Roberts un Valdis ieņēma ceturto vietu tāllēkšanā.

Visu vieglatlētikas disciplīnu kopvērtējumā ieguvām trešo vietu.

Mūsu volejbola komandai, kurā piedalījās Kārlis, Gunta B., Eriks, Roberts, Lilita, Dzintars, Miķelis, Grahams, Māris un Valdis, neveicās tik labi, kā iepriekšējos gados un palikām piektā vietā.

Pa to laiku, kamēr izspēlēja pēdējo volejbola spēli (MLS seniori pret MLS jauniešiem – jaunieši uzvarēja), Saša saskaitīja punktus. Vairāki dalībnieki cītīgi pārbaudīja rezultātu lapas, bet

tomēr nevarēja atrast savai komandai kādu lieku punktu.

Vispārējie rezultāti bija – MLS pirmā vietā ar 39 punktiem, Dobeles otrā (22,5), Daugavieši/Sakta trešā (21,5), Daugavas Vanagi ceturta (21) un Laivnieki piekta (20).

Bija jau pienācis vakars, kad Saša un Kārlis nolasīja rezultātus un pasniedza ceļojošo kausu MLS pārstāvim un apbalvoja tos, kas bija uzvarējuši atsevišķās disciplīnās.

Pēc tam bija saviesīgs vakars, kur kopīgi pavadījām laiku deļojot un pārrunājot dienas gaitas.

Jāpiezīmē ka, bez komandas dalībniekiem, ļoti lielu darbu veica mūsu kopas vadītājs Saša, zīmējot un sagādājot rezultātu lapas, pierakstot rezultātus, rakstot vēstules un palīdzot Kārlim veicināt šīs sporta spēles. Andai Aleksējevai, Guntai Kūkai un Guntai Vagarei iznāca diezgan liels darbs protokolējot rezultātus, izziņojot spēļu kārtību un katreizējos pretiniekus.

Bijām ļoti pateicīgi citu komandu dalībniekiem, kas nāca palīgā savest kārtībā telpas un laukumu un sagādāja vajadzīgos piederumus (novusa galdus, pulksteņus, voleja tīklu un bumbas, lodes utt).

Gunta

LATVIEŠU STUDIJAS RIETUMMIČIGENAS UNIVERSITĀTĒ

Katru gadu, Rietummičigenas universitātē, ASV, notiek latviešu studiju kursi, kuri ir atzīti kā daļa no universitātes programmas grada iegūšanai. 1982. gadā kursi notiek no 28. jūnija līdz 13. augustam. Kaut gan ir par vēlu šogad kursus piedalīties, sniedzam informāciju par kursu programmu tiem, kuri varbūt 1983. gadā būtu ieinteresēti kursus apmeklēt.

1982. gadā paredzēti 12 dažādi kursi:

Basic Latvian I (301) no 28. jūnija līdz 13. augustam – kurss domāts studentiem bez jebkādam latviešu valodas zināšanām. Mācīs Dr. Jāzepe Leļis.

Basic Latvian II (302) no 28. jūnija līdz 13. augustam – 301 kursa turpinājums tiem, kas iepriekš piedalījušies 301.

Intermediate Latvian (501) un *Intermediate Latvian II (502)* no 28. jūnija līdz 13. augustam – 501 domāts studentiem, kuriem vājas latviešu valodas zināšanas, 502 tādiem, kuriem ir labāka latviešu valoda. Uzsvars abosursos uz valodas uzlabošanu un vārdu krājuma paplašināšanu. 501 mācīs Dzidra Rodiņa, 502 mācīs Maruta Kārkle; asistente Aiva Vintere.

Learning Language Through Literature (508A) no 28. jūnija līdz 13. augustam – valodas paplašināšana ar interesantas lasāmvielas palīdzību. Mācīs Anda Libere.

Latvian Literature (508B) no 22. jūlija līdz 13. augustam – seminārveida kurss par latviešu literātūru padomju varas gados. Mācīs Dr. Rolfs Ekmanis.

Writing Latvian (509) no 22. jūlija līdz 13. augustam – intensīvs seminārs studentiem ar labām priekšzināšanām latviešu valodā. Mācīs Dr. Lalita Muižniece; paredzēti arī viesu lektori.

Methods of Teaching Latvian (515) no 28. jūnija līdz 21. jūlijam – latviešu valodas struktūras pārskats; valodas mācīšanas metodes; iespēja darboties ar kādu zemāka latviešu valodas kursa studentu. Mācīs Dr. J. Leļis.

Latvian Phonology (597A) no 28. jūnija līdz 21. jūlijam –

latviešu valodas skaņu sistēma. Mācīs Dr. Lalita Muižniece.

Introduction to Latvian (597B) no 22. jūlija līdz 13. augustam – ievads latgaļu rakstu valodā un literātūrā. Mācīs Dr. J. Leļis. *Introduction to Latvian Culture and Society (549)* no 22. jūlija līdz 13. augustam – galvenais uzsvars būs uz sociālām un politiskām maiņām latviešu tautas stāvoklī kopš 18. gs. Mācīs Dr. Uldis Ģermanis.

Studies in Latvian Theatre (500) no 28. jūnija līdz 9. jūlijam – ieskats latviešu teātra vēsturē; vingrinājumi aktiera mācās; lugas iestudēšana publiskai izrādei. Mācīs Dr. Andris Šedriks.

Bez plašās studiju programmas būs iespējams arī spēlēt volejbolu, daudz dziedāt, doties kopējā kanu laiviņu braucienā Mičigenas ziemeļos, kā arī pavadīt interesantus otrdienas vakarus ar viesu lektoriem vai priecāties pašu rīkotos vakaros.

Ar 1981. g. rudenī, Rietummičigenas universitātē darbojās latviešu valodas, literātūras un kultūras pilna akadēmiskā gada studiju programma, paverot iespējas nopietnām studijām minētajos laukos. Rudens semestris no 31. augusta līdz 17. decembrim, ziemas semestris no 3. janvāra līdz 22. aprīlim. Kursā ietilpst valodas, fonoloģijas, valodniecības, vēstures un politikas, pārdarboģijas un literātūras lekcijas. Blakus lekcijām, būs iespējams izvēlēties citus kursus, izvēloties no sekojošiem tematiem: Latvijas ģeografija; Mūsdienu laikmets un tā problēmas; Latviešu tautas mūzika; Latviešu klasiskā/modernā mūzika un komponisti; Ievads ētikā un reliģijas filozofijā; Latviešu tautas māksla: ornamentika, arhitektūra, keramika, audumi utt; Latviešu glezniecība, skulptūra un skatuves glezniecība; Latviešu etnoloģija; Latviešu žurnālistika; Latviešu teātris un teātra repertuārs.

Tuvāku informāciju par augšminētiem kursiem sniedz Dr. Valdis Muižnieks, 2318 Gull Rd, Kalamazoo, MI 49001; tel. mājā 616-345-4211, darbā 616-343-2667.

SUMINĀJUMS UPMAĻU SAIMNIECEI

Iznākot no „Upmaļu saimnieces” izrādes, pārsteidzu savas meitas, draugus un pati sevi ar to, ka vēl ilgi nespēju valdīt asaras un sakarīgi parunāt. Uz „kāpēc?” tad varēju tikai atbildēt, ka bija tik skaisti, bija skumji un esmu lepna, ka valkāju Saules jostas sudraba vārpiņu. Tagad, atgriežoties Brisbanē, gribu ar PDC lasītājiem un Saules jostas ansambli dalīties šī pārdzīvojuma tuvākā izvērtējumā un pateikties Skaidrītei, Jurim, Imantam un visiem uzveduma līdzdalībniekiem par to.

Kaut gan piedalījos Saules jostas ansambļa pirmā pasaules ceļojumā un citās izrādēs pirms un pēc tā, „Upmaļu saimniece” nebija pirmā, ko noskatījos no zāles – arī „Mārietas dziesmā” biju skatītājos. Tātad nožēla, ka nedejoju līdz, nespēlēja lielu lomu. Bez tam, dejas, kas bija pārņemtas no „Vasaras zieda”, pazinu tik labi, ka tās vērtēju ar ļoti kritisku aci; meklēju kļūmes grūtākās vietās, pētīju kā tās ietvertas jaunās situācijās vai mainītas citādam dejotāju sastāvam vai skaitam. No programmas arī zināju, ka uzvedumā ietvertas divas „tumšās dienas”, kas skatītājus parasti izraudina, bet ne šī apziņa nedz kritiskā acs nenovērtā milzīgo jūtu uzbrāzījumu un pārliecību, ka „Upmaļu saimnieces” uzvedums ir atkal tāds kalngals, aiz kura grūti iedomāties ko augstāku.

Jā – bet kāpēc?

Ko tad sagaidam no jebkura uzveduma? Baudu acij, baudu ausij, vielu pārdomām, ikdienas aizmiršanu un uzjautrinājumu. Esmu redzējusi daudz teātra izrāžu, baletu, operu un koncertu, kur dažas no šīm prasībām apmierinātas tik pilnīgi, ka varu par to jūsmot un dēvēt to par vērtīgu. Bet uzvedumi, kas ilgi paliek atmiņā ir tie, kas dod vēl vairāk – tie, kas skar arī sirdi.

„Upmaļu saimniece” man deva visu.

Baudu acij no krāšņiem tērpiem nenoliegs neviens, kas redzējis jebkuru Saules jostas izrādi. Man sevišķi patika pirmā daļā zilo un sārto brunču krāsas, puīšu jaunie plīvojošie garie svārkī, Atspolītes raksti, cēlais Saules rats, Jāņu deļa, staltā Upmaļu saimniece un vienkāršās dekorācijas. Žēl tikai, ka tām bija jāsaņem ar metāla mikrofonu „mežu” dziedātāju stūri.

Baudu ausij arī sapratīs visi, kam tautas dziesmu melodijas mīļas. Gribējās dziedāt līdzī pasīstamām dziesmām un ātri iemācīties vēl nedzirdētās – it sevišķi Pavārnīcu un skumjo dziesmu „smagā ceļā” daļā. Ļoti patika „uvertīra”, kas pārcēla skatītāju no ikdienas uzveduma noskaņā. Pricējās arī par klarnetas zemāko balsi kā papildinājumu jau pierastai flautai.

Prātu saistīja ziņkāre – kā Skaidrīte atrisinās grūto uzdevumu iepīt Rūtiņas U. stāstu uzvedumā. Kaut E.Silkalns savā aprakstā protestē pret vēstures grozīšanu, tomēr plašāk skatoties attēlotā aizvešana ir nenoliedzami svarīga melnā diena mūsu tautas un ikviena vecākās paaudzes latvieša dzīves stāstā. To atņemt no „Upmaļu saimnieces” pārdzīvojumu pūra nevar. Bet kā to attēlot? Aizkustināja Skaidrītes izvēle šo grūto uzdevumu uzdot trīs gados jaunām dejotājām – ieskaitot Upmaļu saimnieces mazmeitu. Vienkāršie baltie tērpi pasvītroja vasaru, jaunības sākumu – varbūt atgādinot iesvētības – izcēla to traģisko nepiemērotību sala un spaidu darbu neželībai un atrisināja aizgrābjoši skaisto un vienkāršo aiziešanu aizsaulē. Atceroties šo uzveduma daļiņu nevaru beigt brīnīties, ka tā tik spilgti un vienkārši bēz vārdiem pateica to, ko vārdi vairs nespēj,

jo 40 gados stāsti, grāmatas, dzejas un neskaitāmi referāti pieminot šo nakti vārdus ir izvalkājuši un nodeldējuši nespējīgus.

Viss, ko baudīja acs, auss un prāts sildīja arī sirdi, bet pāri visam tam uzplauka vēl divas skaistas sajūtas; vispirms – milzīgs lepnums. Lepnums uz dejotājiem, uz paveikto darbu, uz piederību netikvien Saules jostai, bet latviešu tautai. Un – dziļa, neizsakāma mīlestība pret visiem lieliem un maziem, kas beigās dziedāja „Es dziedāšu savu dziesmu, Runāš’ savu valodu!”

To atceroties, vēl tagad saskrien asaras acīs.

Varbūt tieši šīs tuvības un vienotības pārdzīvojums ir tas skaistākais un vērtīgākais, ko Saules josta mums var dot. Tas ir kā ticības apliecinājums latviskam darbam, ko nevar ar prātu un vārdiem izanalizēt, bet kas dod jaunu spēku un ticību, ka ir vērts strādāt un pūlēties, lai mācītu mūsu valodu un tautas bagātības nākamām paaudzēm.

Paldies.

Māra Sikсна.

„UPMAĻU SAIMNIECES” STATISTIKA

„Upmaļu saimnieces” uzvedumu noskatījās 12080 skatītāji 21 izrādē. Atsevišķās pilsētās apmeklētāju skaits bija šāds: Toronto (2 izrādes) 1800, Sidnejā (2 izrādes) 905, Melburnā 897, Mineapolē 707, Ņujorkā 689, Čikagā 680, Bostonā 627, Linkolnā 600, Priedainē 600, Karakasā 592, Grandrapidos 556, Klīvlendē 543, Montrealā 514, Sanfrancisko 466, Losandželosā 455, Vašingtonā 395, Sietlā 375, Milvokos 357, Kanberā 322.

Plašāku pārskatu par „Upmaļu saimnieces” turneju sniegsim nākamajā PDC.

VECMĀMIŅA PATEICĀS

Vecmāmiņa sēž starp citiem skatītājiem un priecējās par jauko uzdevumu, „Upmaļu saimniece”. Viņa ir tik priecīga un aizgrābta, ka nemana asaru pēdas uz vaiga. Visu to, ko viņa redz uz skatuves, viņa atcerās netālā pagātnē. Kā var šie viņas bērni un mazbērni (viņa tā iedomājās) to tik jauki tēlot un izjust? Viņi nav tur dzimuši un nezina kāda izskatās vecmāmiņas Dzimtene.

Tā kā esat man sagādājuši vienu neaizmirstamu vakaru, tad caur jūsu žurnālu gribu par to pateikties. Labprāt paspiestu jums katram roku un novēlētu labu ceļa vēju. Vēlreiz mīļš paldies!

Vecmāmiņa M.A.R.

SAULES JOSTAS ANSAMBLA
„UPMAĻU SAIMNIECES” LOTERIJAS REZULTĀTI

Loterijā pārdeva 3040 lozes. Laimestus 1982. g. 18. aprīlī Sidnejas Latviešu namā izvilka LAAJ Kultūras fonda valdes vicepriekšsēde Lūcija Bērziņa-Felsberga.

1.	Viena unce zelta	2267	Kari Larsen	Čikagā
2.	Gleznas			
a)	U. Āboliņa	1394	Fraternitas Vanenica	Karakasā
b)	M. Ģeņģera	5407	Edvards	Melburnā
c)	A. Medenes	408	A. Zariņš	Sidnejā
d)	G. Pārupes	2120	J. Vaskis	Demoinā
e)	L. Sviķera	1276	A. & J. Sadde	Karakasā
f)	J. Svilāna	4713	Sydmonds	Melburnā
g)	R. Zusters	3241	Lidija Āboliņa	Ņudžersijā
3.	Rokdarbi			
a)	Josta (V. Eversone)	3307	Ābelītis	Ņudžersijā
b)	Josta	1186	E. Štubis	Sidnejā
c)	Lakats	5630	Freiverts	Melburnā
d)	Spilvens (B. Eglāja)	1445	Pencis Omula	Losandželosā
e)	Spilvens (J. Dūšele)	3192	J. A. Aperāns	Ņujorkā
f)	Spilvens (J. Dūšele)	1206	Vilis Vītols sen.	Karakasā
4.	Rotas			
a)	Sakta (I. Birze)	3949	R. Unglenieks	Grandrapidos
b)	Sudraba ķēde (M. Kapse)	5050	V. Kaminskis	Grandrapidos
c)	Aproču pogas	652	I. Nyirady	Sidnejā
d)	Sakta (I. Līcis)	5430	Treijs	Melburnā
5.	Dažādi			
a)	ALMA grāmata	2469	J. Sproģis	Grandrapidos
b)	ALMA grāmata	4124	F. Steinerts	Ņūkastlē
c)	B. Miezes plate	2360	H. Zaube	Čikagā

A.L.J.A. JAUNĀ VALDE

Amerikas latviešu jaunatnes apvienības valde 1981./82. gadam ir ievēlēta sekojošā sastāvā:

priekšsēdis – Jānis Kramēns

3918 W. Argyle St

Chicago, Illinois 60625

vicepriekšsēdis – Māris Graudiņš

vicepriekšsēde speciāliem uzdevumiem – Benita Jaundārdere

sekretāre – Vita Tērauda

sekretāre – Laura Zommere

kasieris – Valdis Ronis

kasiera palīgs – Miķelis Austrīņš

biedrzinis – Pauls Bērzkalns

informācijas nozares vadītājs – Guntis Šmidchens

izglītības nozares vadītāja – Sandra Kronīte-Sīpola

kultūras nozares vadītājs – Jānis Sedliņš

politiskās nozares vadītājs – Jānis Kancāns

„Vēja zvanu” redaktrise – Ilga Kalniņa
 revīzijas komisijas priekšsēde – Astrīda Cīrule Sprūdža
 revīzijas komisijas locekļi – Kārlis Cerbulis
 Ingrīda Cīrule
 Eduards Rīsbergs
 Uģis Ritums
 Sams Knochs III

Melburnas tautas deju kopas Sprīdītis 10 gadu jubilejā, 1982. gada 2. maijā, apsveicēju rinda bija gara jo gara. Visiem bija kāds labs vārds sakāms par šo grupu, kuru dibināja Ināra Zemīte, to vadot pirmos 5 gadus. Tad vadību pārņēma Rasma Celma un šodien kā palīdzde viņai blakām strādā Rasma Saulīte.

Abas Rasma tiešām bija lieliski sagatavojušas jubilejas priekšnesumus „Latviskā gadskārta”. Latviešu nama lielajā zālē tos noskatījās ap 200 skatītāju. Par kafijas galdu un uzkožamiem bija gādājušas Sprīdīšu mātes.

Kā pirmo gadskārtas deju Sprīdītis svinēja Meteņus, ar deju Bāliņš māsas dancināja. Zāles grīda bija ļoti slidena un bāliņam (Kārlim Eimanim) bija diezgan grūti izdancināt četras meitenes (Daina Adamovska, Lāra Klaikaliete, Daila Piksone un Karīna Lezdkalna). Viņš tomēr to veica teicami, kā jau piedzīvojis dejojotājs, piemērojoties dažādiem apstākļiem.

Rasma bija iemācījušas Sprīdītim ne tikai dejas vien, bet sagatavojušas arī priekšnesumus dziesmu un stabuļu ansamblim. Rasmai Čelmai kā gaidu vadītājai un kādreizējai Daugavas skolas dziedāšanas skolotājai ir liela pieredze šajā laukā. Sprīdīšu meiteņu ansamblim ir nodrošināta nākotne, jo meiteņu balsis skanēja skaņi un droši. Arī Rotas koris iemantos vienu otru „basu” no zēnu rindām, par to es esmu gluži droša.

Klāt ir Lieldienas. Ar šūpošanos palīdzam saulei uzkāpt augstāk debesu kalnā. Visas Sprīdīšu meitenes, Daina Adamovska, Selga Lielkāja, Laima Baumann, Karīna Viksne, Lāra Klaikaliete, Daila Piksone, Ilze Štāla, Karīna Lezdkalna, Lia Mirovica, Linda Eimane, Zinta Bruna, Zane Baumann, Nora Tene, Māra Tene, Sandra Aleksējeva un Anita Grosa, divos dārziņos skaisti un priecīgi nodejoja Aglonas meiteņu deju.

Kokļu ansamblis Stīga, kas arī ir izaudzis no Sprīdīšu grupas, Sandras Ābolas vadībā kuplināja sarīkojumu ar labi sagatavotu priekšnesumu un kā pirmo dzirdējām Līgodama upe nesa.

Tad ierodās saules vedējs Ūsiņš un klāt ir vasaras darbi. Tos ievadīja ar tautas dziesmu Kārlis un Andris Eimaņi un Imants Bruns un meitenes Sandra, Linda un Zinta,

Kumeliņis bubināja

Lai es jāju pieguļā.

Es nojāju pieguļā

Baltābola kalniņā.

Kas tumšā vakarā

Dižu mežu skandināja?

Pieguļnieki taures pūta

Kumeliņus ganīdami.

ar stabuļu ansambļa palīdzību: Aun meitiņa baltas kājas, un skaisto deju Saules rotaļa, Selgas, Laimas, Karīnas V., Dailas ar partneriem Andri un Kārlī Eimaņiem, Imantu Brunu un Valdi Meždreiju, izpildījumā.

Esam pienākuši pie Jāņiem un priecājamies līdz ar Sprīdīti un dziesmu – Noriet saule vakarā, un Palēciena deju, ko izpildīja septiņi pāri: Pēteris Caune, Pēteris Miglis, Kārlis Eimanis, Imants Bruns, Tālis Šterns, Valdis Meždreijs ar partnerēm Laimu, Karīnu V., Lāru, Liju, Noru, Lindu un Karīnu L.. Man vienmēr šī deja ir ļoti patikusi, bet jo sevišķi šoreiz, jo visi jaunie dejojāji bija reizē kautrīgi un tomēr priecīgi, piešķirdami dejai bērnišķīgi skaistu kvalitāti.

Rudeni un Māras dienu, ar pateicību par auglību un svētību laidarā un druvā, skandināja kokles ar Ziedi, ziedi rudzu vārpa un Ai, galdiņi.

Rasma saka, ka Ziemassvētki ir vienīgās svinības, kas dainās ir nosauktas par svētkiem. Šie ir bagātākās svinības gadskārtā. Ziemassvētkos gāja arī budeļos vai čigānos. Sprīdītis mums to rādīja ar Ķekatnieku deju. Zinta, Zane, Linda, Lia, Sandra, Nora, Anita un Māra, slēpdamās aiz dzīvnieku maskām, gāja „ķekatās”.

Dziesma Sidrabiņa lietiņš lija, kaladū, un deja Dzirnaviņas noslēdza jauko pēcpusdienu. Jāpiemin, ka stabuļu mūzikai bija Lias Mirovicas flautas pavadījums.

„Lielais brālis” Ritenītis piedalījās sarīkojumā ar četrām dejām, tā vēl jo vairāk kuplinot jau tā bagāto uzvedumu.

Zinu, ka Rasmu darbs nav bijis viegls. Vajadzīga liela pacietība, lai iemācītu bērniem dejojot, bet vēl jo grūtāk ir iemācīt dziedāt. Tomēr Rasma to bija veikušas brīnišķīgi ar lielu rūpību un pacietību. Novēlēsim viņām abām spēku un izturību vēl ilgi strādāt Sprīdīša labā un veicināt interesi dejojot un dziedājot.

Ilga Beck.

RITENĪŠA ZIŅAS

1982. g. 31. jūlijā notiks Ritenīša gadskārtējā balle Latviešu namā. Sākums plkst. 19.30, beigas ne pirms pusnakts. Visi mīļi lūgti priecāties pie populāras mūzikas.

Šī gada februārī uzstājāmie trīs dienas pēc kārtas Meijera (Myer's) tirdzniecības namā. Viņi sludināja kādas firmas jaunus apģērba gabalus, kuriem ir ar roku darināta materiāla izskats. Mūs aicināja stāstīt, parādīt un izskaidrot mūsu tautas tērpa vēsturi, kā arī dejojot etnografiskas dejas. Tas deva man iespēju pastāstīt par Latviju, mūsu parašām un kā pagājušos gadu simteņos mūsu tautas tērps ir austs, šūts un izstrādāts vaļas brīžos vakaros, kad visi citi lauku darbi bija padarīti.

Ir grūti iedomāties, ka jau aizritējuši 20 gadi, kopš pirmajām latviešu jaunatnes dienām, kas toreiz notika Melburnā. Tas nozīmē, ka jaunieši vai jaunie, kas dzimuši laikā, kad risinājās pirmās jaunatnes dienas, šogad jau varēja raudzīties pēc līgaviņas vai līgavaiņa. Ir jāpasvīturo, ka jaunatnes dienas ir ļoti nozīmīgs notikums latviešu dzīvē Austrālijā, jo tās iezīmē mūsu nākotni. Latviešu jaunatnes apvienības Austrālijā centrālās valdes priekšsēdis Dr. Gunārs Nāgels, jaunatnes dienu programmas grāmatiņas ievadā, saka, ka jaunatnes dienas un kultūras dienas dod iespēju jauniešiem pulcēties vienā pilsētā, satikties, iepazīties un izjust latvietību, kas mūs visus vieno. Jaunatnes dienas rīko jaunieši, bet sarīkojumu apmeklētāji ir visu paaudžu pārstāvji.

20. jaunatnes dienas Sidnejā risinājās no 13. – 17. maijam. Jau 13. maija agrā priekšpusdienā Latviešu nama priekšā rindojās auto mašīnas, jo to īpašnieki namā veica pēdējos priekšdarbus atklāšanas koncertam, kas sākās precīzi paredzētā laikā – plkst. 19.30. Publikas priekšā stājās 20. jaunatnes dienu vadītājs Edgars Štubis. Īsos ievadvārdos viņš pasvīturoja jaunatnes dienu nozīmi, uzsverot apstākli, ka galveno darbu darītāji ir jaunieši un, ka, ja tiem uzliek pienākumus, tiem attīstās atbildības sajūta un rodas pašapziņa. Nākamais runātājs un jaunatnes dienu atklājējs bija Latviešu apvienības Austrālijā un Jaunzēlandē prezidija priekšsēdis Jānis Ritenis. Viņš minēja, ka drīz pienāks laiks, kad jauniešiem būs jāpārņem vecākās paaudzes pienākumus latviešu organizācijās, tādēļ paaudžu starpā nedrīkstētu būt plaisu, jo visiem darāms kopīgs darbs. Jaunatnes dienas atklājot, Jānis Ritenis aicināja vakara dalībniekus dziedāt Latvijas valsts himnu – Dievs, svētī Latviju. Pie Latvijas valsts karoga goda sardzē stāvēja Ivars Kalns, Māra Briede un Rudīte Siļķēna.

Vakara ceremoniju vadītājs bija Māris Bruzgulis, kas savu pienākumu virkni iesāka nolasot apsveikumus. Ar to noslēdzās vakara pirmā daļa un varēja sākties koncerts. Programmas pirmā daļa bija veltīta nopietnai mūzikai un tajā piedalījās pianistes Ingrīda Šakurova un Elga Vabule, jaunās vijolnieces Andra un Laura Ulrichas un flautiste Ingrīda Šeibele. Ir patīkami apzināties, ka Sidnejā aug un veidojās jauni, apdāvināti mūziķi. Interesants fakts bija tas, ka programmas pirmās daļas izpildītājas visas bija meitenes. Pārsteidza moments, kad flautiste Ingrīda Šeibele pati skatuvē uznesa nošu pulti. Kur šajā brīdī bija Māris Bruzgulis? Vai skaistais bruņinieckisko kavalieru laiks būtu pierakstāms pagātnei?

Koncerta otrā daļa bija gaisīgāka, kas iesākās ar Kristīnes Strungas un Sandras Strautas dziedātām, nezināmu autoru, dziesmām. Kādēļ tāda noslēpumainība? Publikai būtu tiesības zināt dziesmu tekstu un mūzikas autoru vārdus. Dziesmas pavadot, Sandra Strauta spēlēja ģitāri. Arī Pētera Ikaunieka ģitāres priekšnesumam programmā trūka autora vārda. Otro programmas daļu noslēdza pianists Ēriks Lucis, kas atskaņoja parafrazētu Mocarta sonāti. Ēriks Lucis tīri sekmīgi atdarināja slavenā daņu pianista Viktora Borga metodi – nopietnu mūziku atskaņot humoristiskā stilā. Lucim šajā žanrā ir nenoliedzamas dāvanas.

Koncerta pirmo daļu publika klausījās dziļā nopietnībā, otrā daļā atskanēja smieklu šaltis – un tā bija labi.

Piektdienas vakarā Latviešu nams atkal pildījās ļaudīm, lai noskatītos režisores Anitas Apeles sagatavoto un jauniešu tēloto Makša Friša lugu – *Dedzinātāji*. Anita Apele jaunatnes dienu

izrādei sāka gatavoties jau laikus, vispirms meklējot piemērotu lugu. Tādu atrast nebija viegli – beidzot Anita izšķīrās par Friša lugu, aizbildinoties, ka jauniešiem patīkot skatuviskā aktivitāte, kāda lugā netrūkst. Bija iespējams arī lugas darbībā iesaistīt samērā lielu skaitu tēlotāju. Atliek tikai jautājums vai jauniešu spēkos bija lugas darbību iedzīvināt. Makša Friša luga *Dedzinātāji* ir politiskas ideoloģijas pārslogota. Būtu bijis pareizi, programmas grāmatiņā skatītājus ar lugas ideoloģiju iepazīstināt. Frišs ir austriešu izcelsmes, bet dzīvo Cīrichē, Šveicē. Kopš Hitlera varas pārņemšanas Vācijā un Austrijā, Cīriche kļuva par vāciski runājošo mākslinieku citadeli. Kad otrā pasaules kara laikā uz brīdi izskatījās, ka vācu armija varētu pāriet Šveices robežu, Frišs brīvprātīgi pieteicās Šveices robežsargos. Otrajam pasaules karam beidzoties, viņš atrada iespēju ceļot un 1948. gadā viņš atradās Čehoslovākijā, laikā, kad varu pārņēma komunisti. Frišs ar lielu izbrīnu vēroja, ka čehu tauta krievu diktētajai varai neizrādīja nekādu pretestību. Čehoslovākijā gūto iespaidu rezultātā radās luga *Dedzinātāji*. Lugas oriģinālais nosaukums ir *Biedermann und die Brandstifter*. Bidermanis reprezentē pieklājīgu un naivo pilsonību, kas tic, ka ļaunumu un rupjību var atvairīt ar pieklājīgu laipnību. Dedzinātāji ir domāti komunistu infiltranti, kas pilsonībai neatklāj savus īstos nolūkus, kas pilsoņu mājās ienāk kā draugi, bet kuru darbība plēšās kā sarkans tintes traips uz baltas, neapraktītas lapas.

Gotību Bidermani tēloja Māris Bruzgulis, kas lomā bija tīri labi iejuties. Vairāk gan vajadzēja pasvīturot lugas kulminācijas mirkli, kad Bidermanis savā naivitātē un baīļu sajūtā pasniedz dedzinātājiem sērkokļus, kas dedzinātāju rokās kļūst par ieroci, kas iznīcina Bidermani un pasauli, ko tas reprezentē. Saskatamas aktiera dotības bija Roberta Dzītara lomā, kas tēloja vienu no dedzinātājiem. Otrs dedzinātājs bija Ēriks Strautnieks. Arī Ingrīda Rakūna, tēlojot Bidermana sievu Babeti, pierādīja, ka Sidnejas latviešu teātrim ir cerības iegūt jaunu, spējīgu aktrisi. Amanda Zvirbule, kas uz Sidnejas latviešu teātra skatuves nebija pirmo reizi, savu kalpones Annas lomu veica viegli, bez sarežģījumiem. Policists bija Mārtiņš Tuktēns, profesors Markus Zariņš, Knēlinga kundze Maija Klieģe. Ugunsdzēsēji, kas reprezentēja tautas sirdsapziņu – cenšoties pilsonību briesmu brīdī izraut no letarģiskā miera, bija Inga Aizstraute, Māra Briede, Aleksandra Brūvere, Pēteris Daliņš, Edgars Freimanis, Imants Freimanis, Ina Grīnberga, Zinta Haringtona, Mārtiņš Koškins, Inese Šeibele un Mārtiņš Tuktēns.

Lugas darbībai stipri palīdzēja Pētera Štuba gaismas un Māras Apeles dekorācijas un kostīmi. Ugunsdzēsēju stilizētās kustības bija iestudējusi Biruta Apine-Klarka. Mūziku pārzināja Kristofers Bārns, rekvizītes Rudīte Siļķēna un sufliere bija Linda Ozere.

Sestdienā notika sporta sacensības un vakarā lielā jubilejas balle. Nebiju lieciniece ne vienam, ne arī otram notikumam, bet esmu informēta, ka arī sestdienas izdarības, jaunatnes dienu gaitā, bijušas ļoti sekmīgas.

Svētdienas rītā jaunieši pulcējās dievkalpojumā evaņģeliski luteriskās draudzes baznīcā Hombušā. Svētdienas pēcpusdienā Latviešu nams atkal atgādināja bišu stropu. Visur bija redzama rosīga kustība un dzirdama balsu zuzēšana. Ļaudis kā straume plūda uz Latviešu namu, lai noskatītos vienu no galvenajām

jaunatnes dienu atrakcijām, tautas deju uzvedumu, kam bija dots nosaukums – *Četri gada laiki*. Uzvedums bija sadalīts četrās vienlīdzīgās daļās: Ziemā, Pavasarī, Vasarā un Rudenī. Tautas deju uzvedumā piedalījās Sidnejas deju kopa Rota ar 21 dejojāju, Jautrais pāris ar 13 dejojājiem, Melburnas Daugavieši/Sakta ar 11 dejojājiem, Adelaides Auseklītis ar 4 dejojājiem un Brisbanes Senatne ar 1 dejojāju – kopā 50 dejojāji, kas radīja skaistu un bagātu iespaidu. Tautas deju uzvedums visvairāk pierādīja, cik pozitīvi aktīva ir latviešu jaunatne Austrālijā, jo neaizmirsīsim, ka tajā pašā laikā lielais Saules jostas ansamblis viesojās aizjūrā. Tautas deju uzvedumu kuplināja arī divas dziesmotas vienības – pamatskolas koris Kristīnes Strungas vadībā un dziedātāju ansamblis Jura Baloža vadībā. Vakara teicēja, kas deju norisi saistīja ar tautas dziesmu skandējumiem, bija Sīlvija Šmite. Par programmas izdomu un sagatavošanu bija rūpējies ļoti spējīgā Ivete Rone. Ir jāapbrīno viņas fantāzijas lidojumu, kas izveidojis tik saistošu krāsu un skaņu pilnu uzvedumu. Skaists bija skats, kad zālē ievirpuļoja visas deju kopas un ievadīja ziemas Mārtiņu svinēšanu ar Pērkondeju. Pirmajā daļā redzējām arī malkas vešanu – Rucavieti, dejojot Auseklītim un Jautram pārim. Bija aizkustinoši klausīties pamatskolēnus dziedot Ziemas svētki sabraukuši. Ķekatnieku dejojā Daugavieši/Sakta un Rota. Redzējām čigānu, čigānieti, stārķi un citus ķekatniekus. Vakarēšanu iezīmēja Daugaviešu/Saktas viegli un rotaļīgi dejojais Kamoliņš. Ziemas posmu noslēdza Jaungads ar Jautrā pāra deju, komisko Zagļu deju.

Pavasaris iesākās ar Meteni, dziedātāju ansambli dziedot Padejoji saimīniece. Lieldienas reprezentēja Rotas un Jautrā pāra dejojot Saules deju un pamatskolas kora dziedātā Spīdi nu saulīte. Dejojot Gatves deju Daugavieši/Sakta sagaidīja un aizvadīja Juršus. Pavasarī nobeidzās ar aršanu, visām kopām dejojot Bērīti, dziedātāju ansambli dziedot Bērīt's manis kumeliņš. Šis bija skaists kustību un skaņu savienojums. Vasarā sākās ar Talku, ansambli dziedot Ziedi, ziedi, rudzu vārpa un Rotai dejojot Plāniņa deju. Ar Div' pļaviņas es nopļāvu dziedātāji izstaigāga siena pļauju. Pieguļnieki bija Daugavieši/Sakta, dejojot Maļo danci. Skaistākā un izdomā bagātākā deju bija Ozolīti, zemzarīti, kas ievadīja Jāpus. Choreografi Ileana un Ēriks Zvirbuli – dejojā Rota. Šeit gribētos piebilst, ka redzētais iepriecināja un pārliecināja, ka Ileana un Ēriks ne tikai sekmīgi vada deju kopu Rotu, bet ka abiem ir arī bagāta iztēle, lai veidotu tik skaistu un

TAUTAS DEJU UZVEDUMS

20. Jaunatnes dienu tautas deju uzvedumā piedalījās piecas tautas deju kopas, kā arī divi dziedātāju ansambli. Paldies visiem dziedātājiem un dejojājiem, kā arī kopu vadītājiem par viņu sadarbību. Sevišķs paldies Ērikam un Ileanai Zvirbuliem par viņu lielo atbalstu un nopelniem uzveduma raitajā ritēšanā. Tāpat arī pateicos Imantam Līcim, kas, vēl pats gatavodamies Saules jostas turnejai, atrada laiku palīdzēt dziedātājiem ar dziesmu sabalšanu.

Bija liels prieks redzēt, ka ir tik spējīgi muzikanti no jaunās paaudzes, kas pavadīja dejojājus ar prieku un profesionālismu – Ingrīda Neubrandte pie klavierēm (ar palīdzību – mūžīgo jaunieci Terēzi Dzītari), Ingrīda Šeibele ar flautu un Pēteris Ikaunieks ar ģitāri. Paldies viņiem par viņu lielo darbu. Nedrīkst arī aizmirst Pēteri Štubi, kam paldies par veiksmīgo zāles izgaismošanu.

dažādiem soļiem bagātu deju – kā Ozolīti, zemzarīti. Jāpus vēl papildināja ansambļa dziedātā Uz kalniņa dziedātāju un Rotas un Jautrā pāra meiteņu dejojot Vainagu deju. Vasarā noslēdzās ar pļaušanu – Daugaviešiem/Saktai un Jautram pārim dejojot Sešdanci. Rudenī ievadīja pamatskolēni, dziedot Lokatiesi mežu gali, kas bija domāta kā ganu dziesma. Māras labestība parādījās Daugaviešiem/Saktai un Jautram pārim dejojot Bāliņš māsas dancināja. Kulšana varenī aizdimdēja Rotai dejojot Sudmalīņas un maļšanu Rota radīja ar Meiteņu deju. Krāšņi izskanēja Apjumības ar Saules rotaļu, dejojot Auseklītim, Daugaviešiem/Saktai un Senatnei. Jumja deju noslēdza krāšņo tautas deju uzvedumu, dejojot visām kopām dziedātāju ansambļa pavadībā.

Deju mūzikālais pavadījums bija Ingrīdas Neubrandtes un Terēzes Dzītares (klavieres), Ingrīdas Šeibeles (flauta) un Pētera Ikaunieka (ģitāre) ziņā. Dziesmu sabalsotājs – Imants Līcis un apgaismotājs Pēteris Štubis. Uzveduma noslēgumā dejojāji savu kopu vadītājus sveica ziediem, bet vislielākā atzinība un pateicība, par skaistā uzveduma sagatavošanu, pienākas Ivetei Ronei, ko tā arī saņēma no tautas deju kopām un arī skatītājiem. Ivete Rone savas spējas ir parādījusi – tās nu viņai būs jāizlieto arī turpmāk. Nav ne mazākā iemesla domāt, ka viņa to nedarīs.

Pirmdien jaunieši devās izbraukumā un vakarā viens no otra atvadījās līdz nākamajām jaunatnes dienām. Klusi smaidīdama staigāja Andra Rone – jaunatnes dienu kasiere. No smaida varētu secināt, ka jaunatnes dienas arī finansiāli ir bijušas sekmīgas. No redzētā un dzirdētā paliek skaistas atmiņas un ļoti gaumīga programmas grāmatiņa, kā vāku zīmējusi Zinta Zvaigzne.

Latviešu jaunā paaudze pierādīja, ka spēj organizēt un veikt lielus uzdevumus. Bieži vecākā paaudze jauniešus kritizē, nepadomādami, ka ne vienmēr tie jauniešiem rāda labus piemērus. Tā arī šoreiz tautas deju uzveduma laikā Daugavas Vanadzies Sidneja rīkoja pašas savu sarīkojumu. Jaunieši tādēļ nebija zaudētāji, bet gan ieguvēji, jo rada jaunu atziņu: citi ļaudis, citas paražas. Latviešu jauniešu dzīvi un darbu Austrālijā var ilustrēt ar tautas dziesmas vārdiem:

Maza, maza man zemīte,
Bet raženi turējās.
Man izauga divas vārpas
Viena stiebra galiņā.

Elga Rodze-Ķisele.

Bija tikai žēl, ka daži pieteikti dejojāji, kaut atbraukuši uz Jaunatnes dienām, nebija ne iemācījušies dejas, nedz arī paņēmuši līdz tautas tērpus – tā izjaucot dejojāšanu arī dažām citām kopām. Turpretī bija patīkami, ka dejojāji no citām kopām, kas nebija pieteikti, izpalīdzēja, labprātīgi pieteicoties dejojot, kaut arī viņiem dejas nebija sagatavotas un tautas tērpus bija jāaizņemās no sidnejiešiem. Tāda sadarbība kopu starpā ir ļoti teicama parādība – paldies šiem dejojājiem.

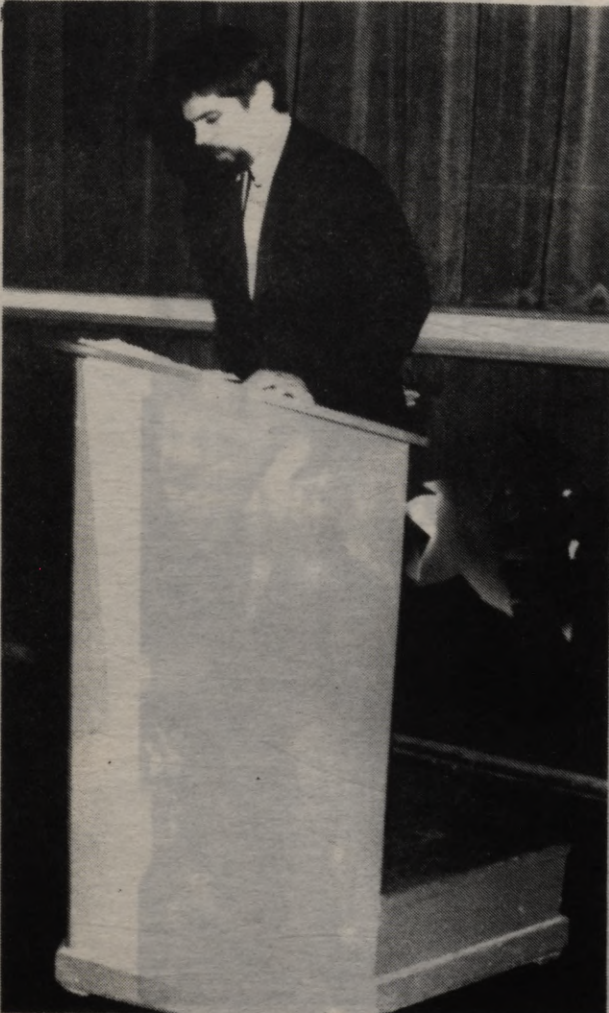
Mana personīgā pateicība visām deju kopām un to vadītājiem: Auseklītim, Daugaviešiem/Saktai, Senatnei, un it sevišķi mājniekiem – Jautrajam pārim un Rotai, par palīdzību un sadarbību. Ceru, ka redzēsim vēl vairāk kopu, nākošo Jaunatnes dienu tautas deju uzvedumā.

Iveta Rone.

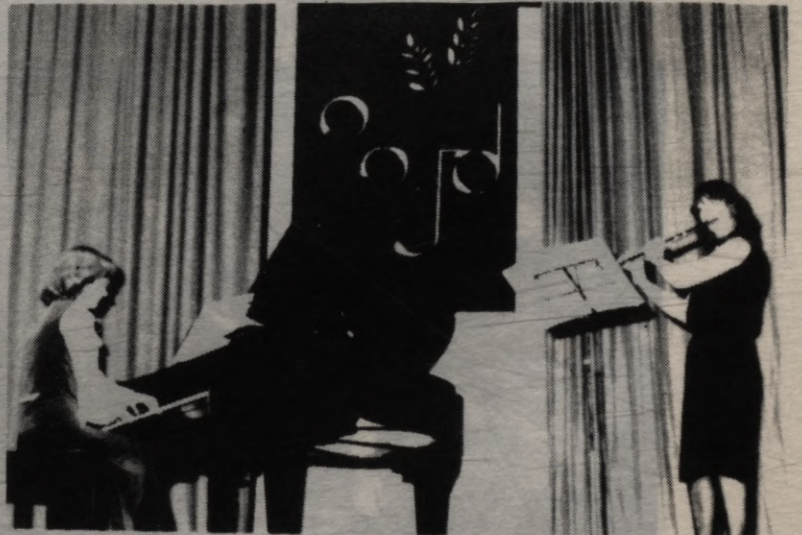

20. Jaunatnes dienu atklāšanā karogu ienes Ivars Kalns, Māra Briede un Rudīte Silķēna.

Atklāšanas koncerta vadītājs Māris Bruzgulis.

Flautiste Ingrīda Šeibele, pianiste Ingrīda Šakurova Atklāšanas koncertā.

Atklāšanas koncertā dzied Kristīne Strunga un Sandra Strauta.

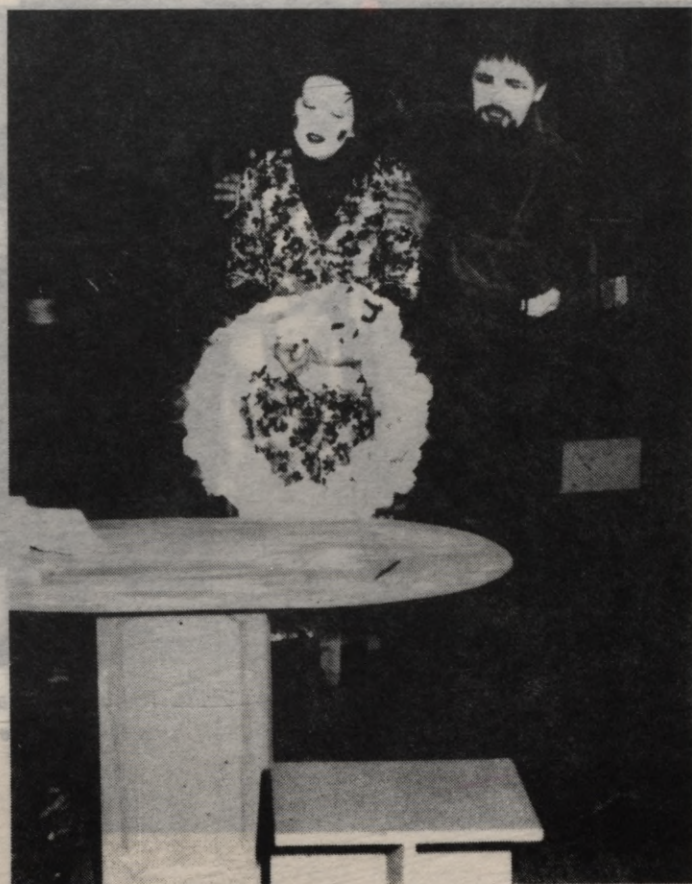
Pēteris Ikaunieks Atklāšanas koncertā.

Bīdermanis un ugunsdzēsēji.

Sikstonis Seps Šmits (Roberts Dzītars) lielās Babetei (Ingrīdai Rakūnai).

Gotlībs Bīdermanis (Māris Bruzgulis) un viņa sieva Babete (Ingrīda Rakūna).

TAUTAS DEJU UZVEDUMĀ

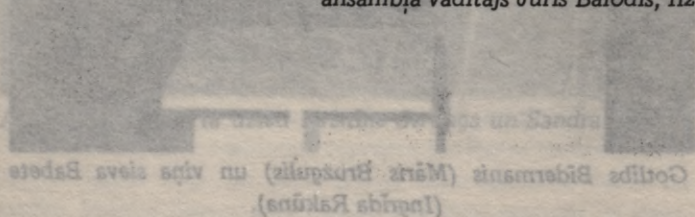
Dziesmnieks: no kr. lize Janberzņa (dzejī aizsūtīta), Ingrīda Šelbe, Pēteris Kausiņš.

Rota dejo Ozolīti zemzarīti.

Dziesmu ansamblis. No kr. Edvins Šice, Valdis Rakūns, Linda Koškina, Skarleta Ozola, Melinda Viese, ansambla vadītājs Juris Balodis, Ilze Jaunbērziņa.

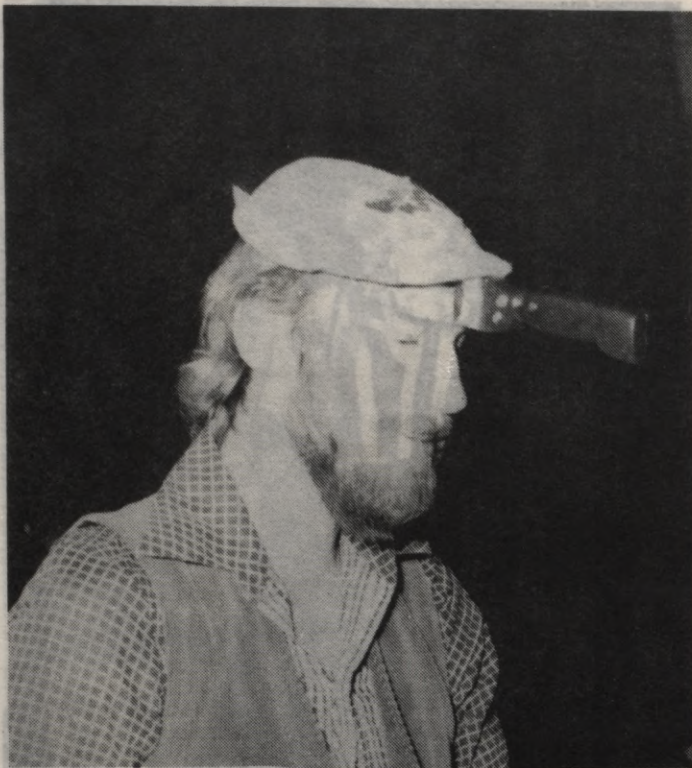
Daļa mūzikantu: no kr. Ilze Jaunbērziņa (daļēji aizsegta), Ingrīda Šeibele, Pēteris Ikaunieks.

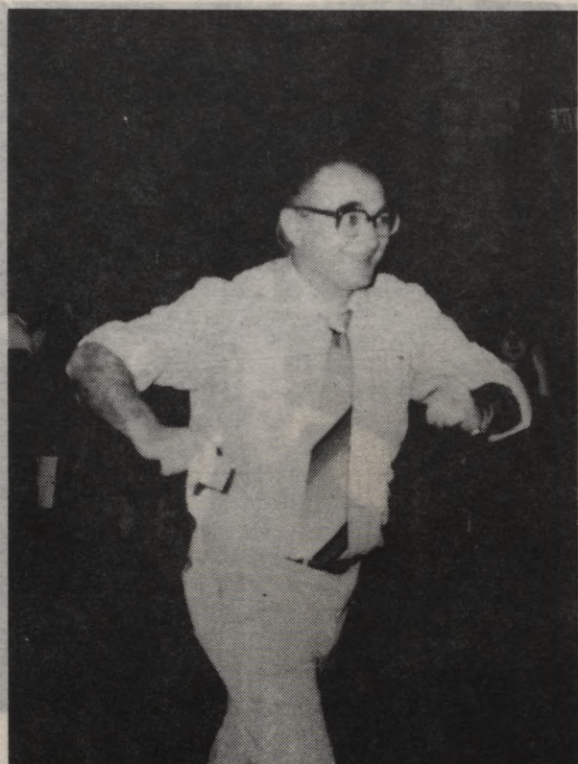

TAUTAS DEJU UZVEDUMĀ

Pēterim rītu sāpēs galva!

Ēriks Zvirbulis negrib palaist garām laimestu.

ĀMUDZVSU ULZU SATUAT

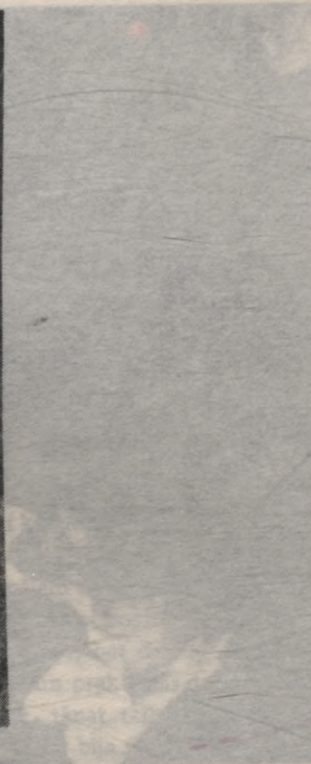
Dala mūzikant...

Paģiru kalns jau ceļās.

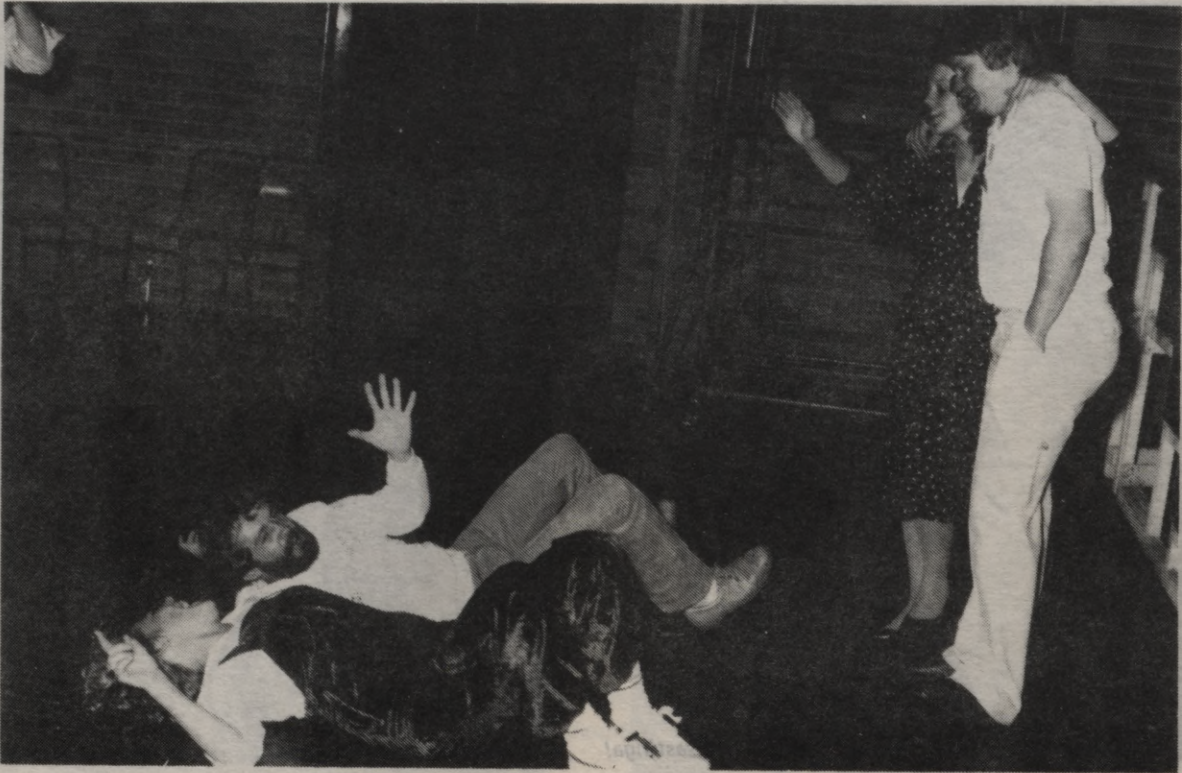

Viņš (Māris Bruzgalis) iedzēra mālūdeni (blakšķūdeni?) un sastinga!

Rīcības komitejas vadonis Edgars Štubis pārrunā Jaunatnes dienas ar pusi Rotas vadības.

Illeana rīta sāpās arīva!

Saviesīgā vakarā brīva izvēle – gribi, dejo; negribi, guli uz grīdas.

negribi palauti parim laimam!

Saša un Ileana ballējās.

ru kabis jau ceļās.

1983. gada 15. jūlijs, Nr. 28 (1983)

20. jūd

(Pārņemts no žurnāla „Literatūra un Māksla” 1982. g. 18. dec. nra)
(2. turpinājums)

Īpaši komplicēts ir „folkloras teātra” jautājums. Liekas gan, kas vēl labāk spēj ekvivalenti atveidot folkloras izpausmju sinkrētisko vienību kā uzvedums. Un tomēr tieši te, kur bija ne vien dziedājums, ne vien rotaļu dziesmas un dejas, bet tas un daudz kas cits (masku spēles, ieražu elementi, runātais teksts) vienkop, bija visvairāk pretrunīgu vērtējumu.

Klausītājiem un ansambļiem patīkami, protams, cildinošie vai atzinīgie vērtējumi. Dz. Kļaviņš: „Apskaužu lietuviešus par „ganu spēlēm”. Tas ir šedevrs gan vokālā un instrumentālā izpildījumā, gan uzveduma formas ziņā.” V. Ščurovu par „Skandinieku” „Kūmībām” jau citēju. Z. Kelmickaite visai atzinīgi vērtēja Zemgales „Novadnieku” spēli, bet I. Macijevskis atzina pašreizējo „Līvlist” stāvokli par viņiem vajadzīgu turpmākai izaugsmei, asi kritizēdams gan ko citu, ka rudenī gandrīz visi ansambļi dziedāja pavasara, ziemas vai vasaras ieražu dziesmas, jo aplama gadskārtu jaukšana izseklinā to saturu un sākas folkloras profanācija. Par uzvedumiem tika izteiktas arī asas, dažkārt polemiskas piezīmes – Dz. Kļaviņš: ne vienmēr dramatiskais pamatojums ir „Skandiniekiem” kompozīcijas izveidē; kā trūkumu viņš vērtēja Zemgales „Novadnieku” ievirzi uz „folkloras teātri”, jo tā esot vairāk literāra nekā muzikāla; I. Macijevskis, tiekdami pamatot folkloras materiāla un mūsdienu skatītāja attieksmju optimālo mēru uzveduma struktūrā, lietuviešu ganu spēles raksturoja kā „spēli uz publiku”, bet „Skandinieku” „Kūmības” kā „atteikšanos no kontakta ar skatītāju”, piebilstdams, ka šāda tipa ieražas kā pādes dīdīšanas rituāls nedrīkst profanēt, tās jākopj dzīvē un pēc iespējas retāk jārada.

Galvenais uzvedumu vērtējumā bija tas, ka atzinības par ikvienu uzvedumu izteica kaimiņi, tas rada domu, ka te, tāpat kā ikvienam mūsdienu skatītājam un klausītājam, kurš saskaras ar viņam nezināmu materiālu, priekšplānā izvirzījās estētiskās uztveres diktēts vērtējums, ko galvenokārt noteica tieši pirmreizība, svaigums utt.

Otrkārt, kā formulēja J. Rozenbergs, „folkloru nevar vērtēt ne ar vienas mākslas nozares mērauklām, jo ikvienas nozares speciālists saskata tikai vienu, savu pusi, un izceļ tikai to. Tā tas liekas, ir ar „literārisma” izslēgšanu no folkloras sinkrētiskā veseluma muzikologa skatījumā, bet īpaši šī vienpusība izpaudās choreogrāfa H. Sūnas izejas premisās, ka folklorā esot izpildītājmāksla un ka „uz bīnes jābūt dailei”, kas izriet no mākslinieciskā elementa pārakcentēšanas.”

Līdzās nosodītajam literatūrcentrismam tagad jūtami izejas jaunas vienpusības – gan muzikocentrisms, gan choreogrāfocentrisms, gan teātrocentrisms (resp. režisorisms). Šīs vienpusības vērtējumos (un praksē arī) grauj sinkrētisko vienību un jūtami deformē folklorisko, to neviļus atstājot ar prasību pēc mākslinieciskā, tas ir, no ētiskā, derīgā un veselīgā vienotā kopuma tiecas atraut skaisto, to izcelt kā galveno vai pat vienīgo mantojamo vērtību.

Starp lietuviešu ganu spēlēm un „Līvlist” „Pavasara saukšanu” ir galvenokārt meistarības atšķirība, bet abi uzvedumi pretendē uz mākslinieciskas jaunrades kategoriju, tātad principā abi „taisa mākslu” no folkloras materiāla, abi daļēji pacejas pāri reproducēšanas koncepcijai, kura folkloru atzīst kā patstāvīgu vērtību. Tiesa, lietuvieši modelēja, bet atšķirībā no folkloriski dziļajām sutartīnēm ganu spēles būtu ieskaitāmas nevis reproducēšanas, bet kādā citā „svaru kategorijā”, kura atrodas tuvāk mūsdienu specializētajai kultūrai.

Treškārt, „folkloras teātra” izpratni dažkārt traucē arī tas, ka vērtētāji uz ieražu spēlēm skatās, atgrūžoties no specializētās mākslas nosacītības un mākslotības. Tāpēc iznāk teikt, ka folklorā nevis dziedāja vai tēloja, bet dzīvoja. Paskatoties no folkloriskā laikmeta ikdienas un praktiskās darbības skatupunkta uz kāzu, kūmību, pat bērnu, tāpat talku, apkūlību un gadskārtu ieražām, iznāk, cilvēkiem tie bija svētki (ne vien dzīve); tie bija „dzīves svētki”, kuros katrs bija gan pats, „dzīvoja”, gan arī „tēloja”, izpildīja vai vismaz izjuta kādu lomu, iekļaujoties kāzu vai talku „lugas” sižetā un attīstībā, tradīcijas modeļa akceptētajās norisēs! Te ir meklējami mūsdienu „folkloras teātra” pamati, lai pārvarētu uzvedumu etnogrāfisko ilustratīvismu.

Minētā „dubultā” izjūta pazīstama ikvienam mūsdienu cilvēkam līdzīgās situācijās, īpaši dažādās ģimenes godībās. Tiesa, daļa šo „folkloras teātra” situāciju, mainoties dzīves veidam, ir aizgrimusi pagātnē, toties rodas jaunas šī tipa situācijas, ko svarīgi apdzīvot. To, liekas, vislabāk spēj mobili, atvērti, „laukumiski”, ne skatuviski kolektīvi; tādi, kas savu lomu spēli nenoliek uz skatuves, bet satur vienībā ar sevi pašu, kā noteiktu, sadzīves īstenībā dzīvojošu cilvēku. Tieši te teicējam līdzvērtīgs atveidotājs ar apgūtiem folkloras modeļiem personības struktūrā ir īstais „folkloras teātra” gars – Velga Freimane, Helmi Stalte, Valdis Muktupāvels, daži citi talanti arī no „Senlejas”, liekas, arī no „Līvlista”.

Nosauktajās personībās īpaši spilgti savienojās tautiski skaistais ar veselīgi likumisko, tātad „lomu” kodols, tāpat kā suitu sievām vai gudniecēm apdziedoties, ir sinkrēti ētisks, ko šīs personības izstaro ap sevi, inducēdamas savus ansambļus un, protams, klausītājus.

Z. Kelmickaite folklorēšanas modi saistīja ar jaunām iespējām izmantot brīvo laiku, jo, trūkstot vitāli saturiskām iespējām, brīvais laiks tiek ziedots alkoholismam vai citām mazvērtīgām nodarbībām.

„Pēc koncertiem skolās un klubos mēs bieži stundu vai divas gājām rotaļās un dziedājām kopā ar klausītājiem. Tagad atjaunojas senā tradīcija – rīkot līgavas atvadīšanos no radiem un draugiem pirms kāzām, un cilvēkiem patīk šādi dziesmas apskaidroti brīži. Arī citas formas izmantojam, lai cilvēkiem rastos prieks dziedāt pašiem, lai tie tik bezsaturīgi nenodotos tukšajai disko izklaidei.

„Un atkal dažas sakarības. Presē bija raksts, ka Ogres trikotāžas kombinātā iekārtots psiholoģiskās atslodzes kabinets, kurā ar atskaņošanai izvēlēto mūziku, krāsām un citiem

psichoterapijas līdzekļiem strādnieces atbrīvojas no pārguruma, kas rodas no darba operāciju vienveidīguma un šauri specializēta darba vienpusīguma. Šāda atslodze ir medicīniska tipa aizstājējs, nezinot, ka tamlīdzīgu iekšējo organisma ritmu saskaņu spēj atjaunot vienkāršās tautasdziesmas harmoniskums, protams, ja vien šo dziesmu prot."

Ir daudz parādību apkārtējā dzīvē (piemēram, iekāpšanas noteikumu neievērošana un trolejbusu šturmešana vai nīkums, kas izlaužas rindā stāvētajos, taču ne uz pārdevēju, kurš apsvēris pircēju, bet gan uz pircēju, kurš lūdz nosvērt otrreiz utml), kas liecina par ievērojamu sociālās psiholoģijas nestabilitāti, ētiski integrējošo atslābinātību ārpus ģimenes vai draugu loka, par nepietiekamu indivīda psiholoģijas integrēšanās spēju. Šīs domas nāca prātā arī diskusijas laikā, klausoties – kāpēc . . .

No šīm rūpēm par mūsdienu cilvēku, no nepieciešamības stāties pretī psihiskās saskaldītības procesiem izriet arī folkloras propagandas uzdevumi, par kuriem, vispārīnnot diskusiju, runāja B. Rabinovičs:

„Jāsāk ar *vispārestētiskiem* jautājumiem. Žēl, ka I. Macijevskis nepaguva atsegt visas tēzes uz jautājumiem: „Kāpēc mēs to darām? Ko gribam teikt? Kā pateikt?” Šie jautājumi ir pirmšķirīgi reproducējošo ansambļu darbā. Piebildīšu vēl vienu jautājumu: „Kam propagandēt folkloru?” Jāņem vērā auditorijas dažādība, jāizvēlas katram gadījumam atbilstošas formas.

„Mans ieskats sakrīt ar Z. Kelmickaites pausto par *folkloras diachronisko attīstību*. Ansambļiem savi uzdevumi jāapzinās, padziļināti jāapgūst folkloras:

„– Tikai tad, ja ansambļi dziļi izlasīs folkloras avotus un liecības, ja ies pa principiālu tautas kultūras izpēti ceļu, var dabūt teorētisku pamatu arī ieražu rekonstrukcijai; par rekonstrukciju jārunā, jo mūzika ir laika māksla. Piekrītu D. Staltam, ka jāizmanto svešzemju ceļotāju piezīmes, chroniku dati, archīvu materiāli; šos nepilnīgos un fragmentāros materiālus jāprot izlasīt tāpat kā nošu pierakstu.

„– Obligāti jāmacās no tautas teicējiem un lauku autentiskajiem kolektīviem, jo viņi ir dzīvās tradīcijas tiešie mantinieki. Svarīgi radīt augstu *tautas dziedātāju prestižu*. Jau pasen iznākusī suitu dziedātāju plate, bet recenzijas par to nav, plašāka sabiedrība nezina, ar ko iezīmīgs suitu sievu muzicēšanas veids un repertuārs. Vai tāds piemērs. Kad uzstājās brīnišķīgā tautas dziedātāja Agrafene Gļinkina, dzirdēju repliku: „Bet viņai taču kājās galošas.” Neziņošs, augstprātīgs cilvēks redz tikai to, neuztver dziesmas vērtību, nepamana pat to, ka, līdzko Gļinkina sāk dziedāt, viņa kļūst pat skaistule. Atmosfēra jāveido preseī un radio, arī reproducējošiem ansambļiem. *Folkloras autentiskumam un propagandai ir viena un tā pati struktūra.*

„– Svarīgi ir citi autentiskās folkloras iepazīšanas veidi: kinofilmas par teicējiem, tautas dziesminieku ieraksti magnetofonā, arī nošu pieraksts, kas ir pati pēdējā pakāpe autentiskuma fiksēšanā. Komponistu savienībai saziņā ar ZA folkloristiem būtu jāveic organizatoriski pasākumi, jāizveido komisija, kas pārzina teicējus un kontaktējas ar viņiem. Citu republiku konservatorijās ir tautas mūzikas kabineti. Lieliskas folkloras fonotēkas ir Viļņā un Tartū. Vajadzētu izveidot reproducējošo ansambļu un propagandistu vajadzībām tautas mūzikas fonotēku.

„Apgūstot autentiskumu, jāatceras, ka *reprodukcija ir arī redukcija*. V. Ščurovs un citi vadītāji dzied savos ansambļos. Vai tā ir tautas mūzikas kopēšana? Ne. Reproducētāji neizbēgami kaut ko zaudē no tautas autentiskās tradīcijas vērtībām, bet iegūst ar materiāla koncentrāciju, reducējot to, dažkārt arī mon-

tējot; iegūst ar visa ansambļa sejas savdabību. Gribētos redzēt izteiktākas ansambļu atšķirības, tāpat kā atšķirīgas ir autentisko ansambļu sejas.”

Diskusijas gaitā atklājās, ka mums vēl trūkst skaidras teorētiski praktiskas vairāku kategoriju apziņas. Dziļāk jāapzina folkloriskais. A. Klotiņš šo estētikas kategoriju analizēja salīdzinājumā ar mākslinieciskā jēdzienu, bet būtu svarīgi to skatīt arī sakarībā ar modelēšanas un funkciju teoriju. Arī šīs kategorijas nav apgūtas saistībā ar konkrēto folkloras materiālu. Praktiski vēl nav pietiekami labi apzināts folkloriskā sinkrētisma jēdziens, palika atklāts jautājums par mūsdienīgiem folkloras ekvivalentiem.

Diskusijas noslēgumā L. Kārklīšs atzīmēja profesora Jēkaba Vītoliņa lielo ieguldījumu „Latviešu tautas mūzikas” četru grāmatu sakārtošanā un izdošanā, novēlēja ZA folkloristiem gatavot izdošanai nākamās sējumus. L. Kārklīšs teica, ka J. Vītoliņa darbs mūzikālās folkloras popularizācijā jāturpina jaunajiem speciālistiem. Tautas mūzikas vērtību propagandā progress iespējams vienīgi Komponistu savienības, Valodas un literatūras institūta un ZA, konservatorijas sadarbībā ar E. Melngaiļa Tautas mākslas centru, kurš šo darbu vada praktiski.

Osvalds Kravalis

6. VLJK rīcības komiteja. 1. r. no kr.: Rolands Lappuķe, Lelde Ramma, Gunārs Nāgels. 2. r. no kr.: Roberts Brenners, Juris Beņķis, Uldis Ozoliņš. Aizmuģurē rīcības komitejas priekšnieks Edgars Krūmiņš.

GATVES DEJA

Latviešu deja 8 pāriem

Z. Sāmas choreografija

A. Venska apraksts

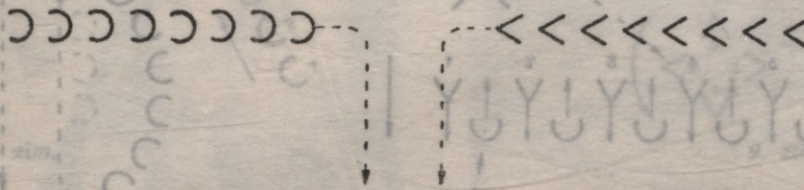
Dejas pamatā parastais skrējiena solis: uz priekšu, uz vietas, sānis un atmuguriski.

NOVIETOJUMS

Aizkulišu labajā pusē novietojas puīši, kreisajā – meitas (1. zīm.). 1. puisim un meitai rokas sānos. Pārējie liek rokas uz priekšā stāvošā pleciem.

IEVADS

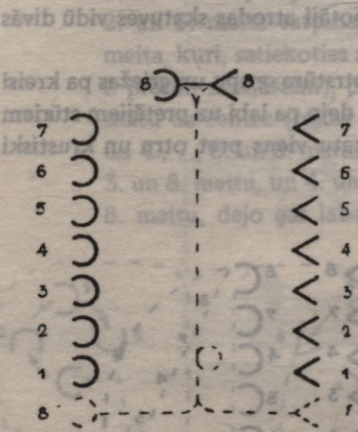
1 - 4 t. x 2 Sākot ar labo kāju, dejotāji skrien uz skatuves centru. Mūziku atkārtojot, turpina skrējienu uz priekšplānu. (1. zīm.). Mūzikas beigās dejotāju virknes atrodas viena pret otru skatuves centrā parastajā roku satvērienā.

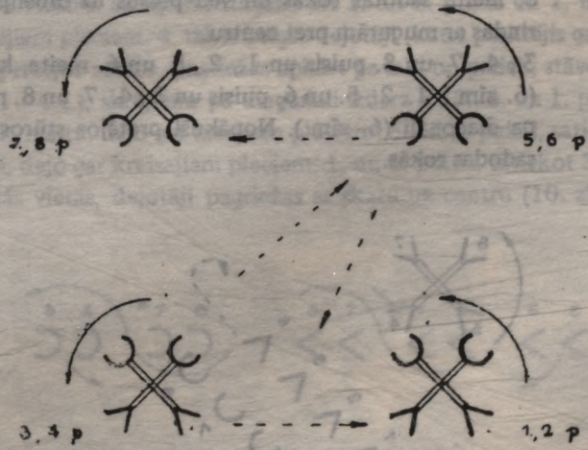
1. zīm.

PIRMAIS GĀJIENS (1. - 12. t. x 2)

1 - 4 t. x 2 8. pāris dejas sākuma satvērienā (puisis ar labo roku satver meitu ap vidukli, meita liek kreiso roku puisim uz pleca; puisis ar kreiso roku satver meitas labo roku un abas sadotās rokas izstiepj plecu augstumā virzienā uz skatītājiem; puīši deju iesāk ar kreiso kāju) deju 2 taktis ar skrējiena soli caur gatvi uz skatuves priekšplānu. Nonākuši priekšplānā, nākamajās 2 taktīs puisis griež meitu sev apkārt uz vietas pa kreisi. Takts beigās pāris nostājas katrs savas gatves galā un sadodas rokās ar pārējiem (2. zīm.). Pārējie deju uz vietas skrējiena solīti, pavirzoties pa vienu vietu uz skatuves dibenplānu. Dejotāju virknes satveras krustotās rokās (katrs dejotājs stiepj rokas sānis un satveras: pāru skaitļi ar pāru skaitļiem, nepāru ar nepāru skaitļiem). Mūzikai atkārtojoties, 7. dejotāju pāris slēgtā vidukļa un plecu satvērienā (puisis liek abas rokas meitai sānos, meita abas rokas puisim uz pleciem) deju skrējiena solī pa gatvi uz skatuves priekšplānu, griežoties apkārt pa labi. Pēdējā taktī atlaiž rokas, nostājas gatves galā blakus 8. pāra dejotājiem un sadodas krustotās rokās.

2. zīm.

3. zīm.

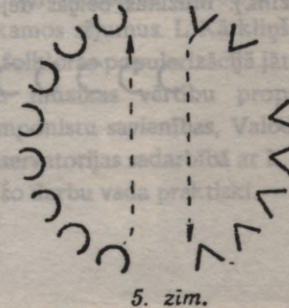
1 - 12 t. x 2 Aprakstīto darbību izpilda visi pārējie dejotāji. 6., 4. un 2. pāris izpilda 8. pāra darbību, bet 5., 3. un 1. pāris 7. pāra darbību. Tādā kārtā visi pāri izdejo caur gatvi. Gatvē stāvošie dejotāji nepārtraukti, nemanāmi virzās uz skatuves aizmuguri, atbrīvojot vietu uz priekšplānu dejujošiem pāriem. Darbībai beidzoties, pāri atrodas gatvē pāra skaitļu kārtībā.

OTRAIS GĀJIENS (1 - 12 t. x 2 un 1 - 8 t.)

- 1 - 4 t. Katri divi blakus stavošie pāri sadodas paralelās krustotās rokās (1. pāra puisis satver ar labo roku 2. pāra meitas kreiso roku, bet ar kreiso – meitas labo roku; 2. pāra puisis satver 1. pāra meitas rokas utt.). Griežoties uz labo pusi, katra dejotāju grupa aizdejo uz savu skatuves stūri: 1., 2., 5. un 6. pāris uz skatuves labo pusi, 3., 4., 7. un 8. – uz kreiso pusi (3. zīm.). Mūzikai atkārtoties, grupas griežas pa kreisi, pēdējā taktī izveidojot divas rindas (4. zīm.).
- 5 - 6 t. Katra dejotāju rinda sadodas rokās. Puīšu rinda, strauji paceļot rokas uz augšu, skrien uz skatuves priekšplānu. Meitu rinda vienlaicīgi skrien uz dibenplānu atmuģuriski. Ejoj caur puīšu rindu, meitas atlaiž sadotās rokas, saliecoties izdejo savam partneram gar labo plecu (4. zīm.).

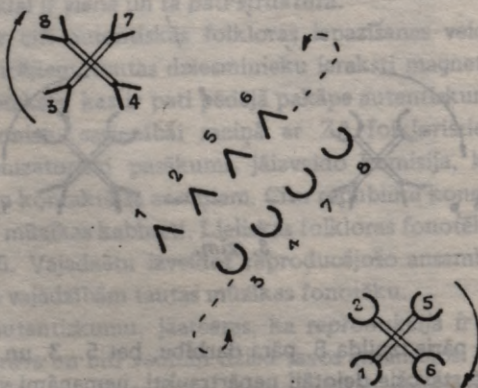

4. zīm.

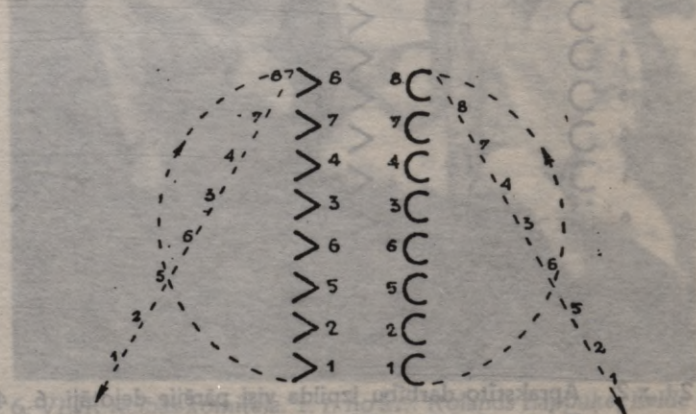

5. zīm.

- 7 - 8 t. Tagad uz priekšu skrien meitas, strauji paceļot sadotās rokas. Puīši skrien atmuģuriski, atlaižot rokas un izdejojot gar savas partneres kreiso plecu.
- 9 - 12 t. Aprakstīto darbību atkārtō vēlreiz.
- 1 - 4 t. Meitas, atskrējušas skatuves priekšplānā, atlaiž sadotās rokas un, griežoties pa kreisi, pagriežas ar skatu uz puīšiem. Visi sadodas rokās, izveidojot dārziņu, un dejo pa dejas ceļu. Pēdējā taktī 1. meita nonāk skatuves dibenplānā, bet 8. puisis skatuves priekšplāna vidū.
- 1 - 4 t. 1. meita atlaiž ar 1. puisi sadotās rokas un ved meitu virkni pa skatuves vidu uz priekšplānu. 8. puisis atlaiž ar 8. meitu sadotās rokas un ved puīšus uz dibenplānu (5. zīm.). Pēdējā taktī dejotāji atrodas skatuves vidū divās rindās ar mugurām pret centru.
- 5 - 8 t. 3., 4., 7. un 8. puisis un 1., 2., 5. un 6. meita, krustiski sadodot rokas, veido četrstūra grupu un griežas pa kreisi (6. zīm.). 1., 2., 5. un 6. puisis un 3., 4., 7. un 8. meita, sadevušies rokās pa četri, dejo pa labi uz pretējiem stūriem pa diagonali (6. zīm.). Nonākuši pretējos stūros, izveido četrstūra grupu ar skatu viens pret otru un krustiski sadodas rokās.

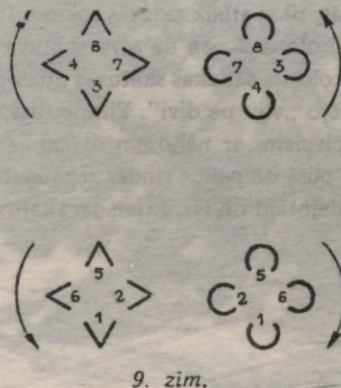
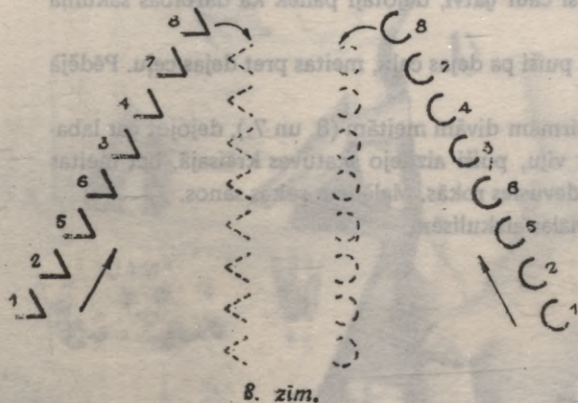

6. zīm.

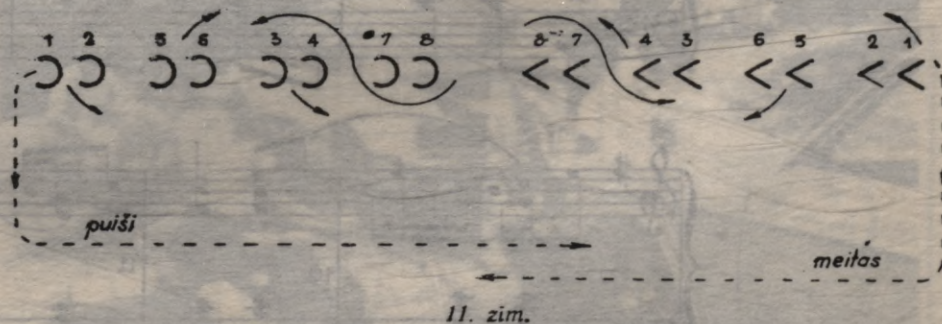
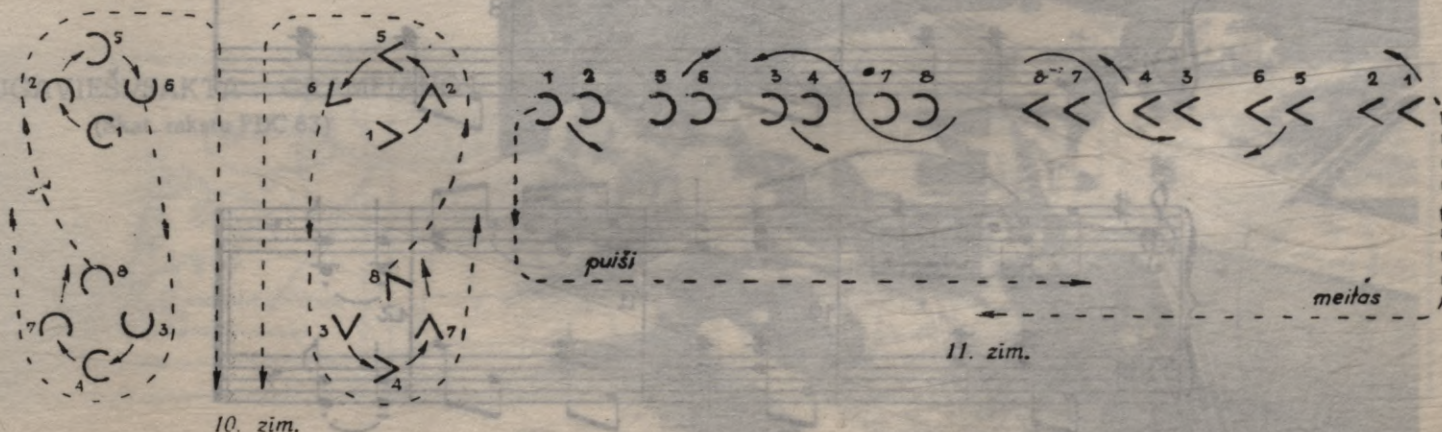
7. zīm.

- 9 - 12 t. 3., 4., 7. un 8. puisis un 6., 5., 2. un 1. meita dejo pa diagonali uz pretējiem stūriem un, nonākuši stūros, atkal izveido četrstūra grupu. Pa diagonālēm dejo, sadevušies rokās. Pirmie dejo 3. puisis un 6. meita. 6., 5., 2. un 1. puisis un 3., 4., 7. un 8. meita, nonākuši stūros un izveidojuši četrstūra grupas, ar skrējiena soli griežas pa labi apkārt.
- 1 - 4 t. x 2 Iepriekšējās 8 taktīs aprakstīto darbību atkārto vēlreiz, un visi dejojotāji atgriežas savās bijušajās vietās (5. zīm.). Abas dejojotāju rindas pagriežas ar skatu uz centru (7. zīm.) un sadodas rokās.
- 5 - 8 t. x 2 Puišu rinda dejo pret dejas ceļu, meitu rinda pa dejas ceļu pusapli uz skatuves dibenplāna vidu, pēc tam pa diagonali uz skatuves priekšplānu (7. zīm.). Pēdējā taktī dejojotāji paliek sadotās rokās 2 diagonalēs (8. zīm.).

TREŠAIS GĀJIENS (1 - 4 t. un 1 - 12 t. x 4)

- 1 - 4 t. 8. pāra puisis ar kreiso roku satver 8. pāra meitas labo roku, paceļ plecu augstumā un dejo pa vidu uz priekšplānu (8. zīm.). Pārējie pēc kārtas seko tiem.
- 1 - 4 t. 8. pāris, nonācis priekšplānā, paceļ sadotās rokas uz augšu; puisis pagriežas pa labi, meita pa kreisi un dejo atpakaļ uz dibenplānu. (Puiša kreisā un meitas labā roka paliek sadotas.) Pārējie dejojotāji, neatlaižot rokas, izdejo caur 8. pāra veidotajiem vārtiem, atdejo līdz skatuves priekšplānam un, tāpat kā 8. pāris, dejo atpakaļ uz dibenplānu. Pēdējā taktī dejojotāji paliek divās rindās ar skatu viens pret otru (7. zīm.).
- 5 - 8 t. Katra dejojotāju rinda starp 3. un 6. pāri sadalās uz pusēm un veido katrā skatuves stūrī vienu apli. Aplis sāk veidot 3. un 6. pāra puīši un meitas, dejojot uz skatuves stūriem. Pārējie sadotās rokās seko tiem; muguras pret aplu centru (9. zīm.).
- 9 - 12 t. Apli griežas uz pretējām pusēm. Pēdējā taktī paliek kā 9. zīm., tikai visiem rokas sānos un skats uz skatuves centru.
- 1 - 4 t. x 2 4. un 7. puisis skrien pa diagonali pretim 2. un 5. meitai. Ceļu griež gar labajiem pleciem. Tagad uz centru sāk skriet 3. un 8. puisis un 1. un 6. meita. 3. un 8. puisis dod ceļu gar kreisajiem pleciem pretim skrejošajām – 2. un 5. meitai. Tāpat gar kreisajiem pleciem mainās 4. un 7. puisis ar pretim skrejošo 1. un 6. meitu. 4. un 7. puisis un 2. un 5. meita turpina skriet pa diagonali uz pretējām vietām. Skrējienam turpina arī 3. un 8. puisis un 1. un 6. meita, kuri, satiekoties skatuves vidū, ceļu griež gar labajiem pleciem. 4. takts beigās dejojotāji (katrs paskrējis garām 2 pretim skrejošiem), pa diagonali nonākuši skatuves pretējos stūros, pagriežas apkārt pa labi un paliek, stāvot ar skatu uz centru (rokas sānos). Mūzikai atkārtojoties (1 - 4 t.), skrējienam pa diagonali izdara 5., 2., 6. un 1. puisis un 4., 7., 8. un 3. meita. 5. un 2. puisis, satiekot 4. un 7. meitu, dejo gar labajiem pleciem; 5. un 2. puisis, satiekot 3. un 8. meitu, un 4. un 7. meita, satiekot 1. un 6. puīsi, dejo gar kreisajiem pleciem. 1. un 6. puisis, satiekot 3. un 8. meitu, dejo gar labajiem pleciem. Nonākuši pretējās vietās, dejojotāji pagriežas ar skatu uz centru (10. zīm.).

- 5 - 8 t. Puīši, skrienot pa dejas ceļu, izveido vienu apli (10. zīm.); meitas, skrienot pret dejas ceļu, izveido otru apli, rokas sānos. (Dejotāju kārtība aplī: 8., 7., 4., 3., 6., 5., 2., 1..)
- 9 - 12 t. Visi dejo apļos skatuves dibenplānā. Katrs dejotājs, satiekot savu partneri, sadodas iekšējās rokās (puisis ar labo satver meitas kreiso roku un paceļ plecu augstumā) un dejo pa skatuves vidu uz priekšplānu. Pirmais satver savu partneri 8. pāru puisis un sāk dejojot uz skatuves priekšplānu. Pēdējā taktī visi pāri veido skatuves vidū pāru kolonu. Iekšējās rokas sadotas plecu augstumā. Brīvās rokas sānos.
- 1 - 4 t. x 2 Visi paceļ sadotās rokas uz augšu un skrien uz skatuves dibenplānu. Dibenplānā esošie pāri saliekušies, neatlaižot sadotās rokas, viens pēc otra skrien caur gatvi uz skatuves priekšplānu. Nonākuši priekšā, paceļ sadotās rokas un virzās atpakaļ uz dibenplānu. Pēdējā taktī, kad visi pāri izskrējuši caur gatvi, dejotāji paliek kā darbības sākumā kolonās, tikai atlaiž sadotās rokas un ieliek tās sānos.
- 5 - 12 t. Katra kolona skrien uz savu skatuves malu aplī apkārt skatuvei: puīši pa dejas ceļu, meitas pret dejas ceļu. Pēdējā taktī kolonas satiekas skatuves dibenplānā (11. zīm.).
- 1 - 8 t. Visi dejo „viju pa divi”. Pirmie divi puīši (8. un 7.) mainās ar pirmām divām meitām (8. un 7.), dejojot gar labajiem pleciem, ar nākošām divām – gar kreisajiem utt. Beidzot viju, puīši aizdejo skatuves kreisajā, bet meitas labajā pusē un paliek rindās ar muguru pret centru, katra rinda sadevusies rokās. Malējiem rokas sānos.
- 9 - 12 t. x 2 Abas dejotāju rindas skrien gar skatuves priekšplānu uz pretējās malas aizkulisēm.

Mēreni ātri

The musical score is for piano accompaniment, titled "Mēreni ātri". It is in 2/4 time and G major. The score consists of 12 measures, divided into two systems of six measures each. The first system includes a first ending (1.) and a second ending (2.). Dynamics include *mf* and *f*. The score is written for piano with treble and bass clefs.

30.1.1982 Wartook (apmešanās vieta Grampianu izbraukumā) plkst. 00.01 mēs svinam Guntas Kūkas dzimšanas dienu. Aizmugurē Valdis Vagars.

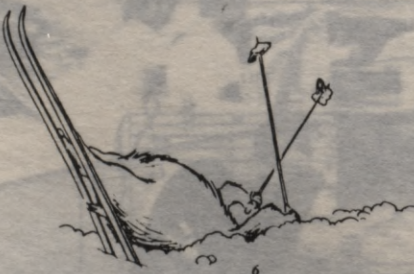
31.1.1982 Grampianu izbraukumā, ceļā uz „Pinnacle”. No kr.: Gunta Vagare, Gunta Kūka, Kārlis Aleksējevs, Gunta Balode, Anda Aleksējeva, Ansis Laķis.

31.1.1982 Pēc atgriešanās pie mašīnām no „Pinnacle”. No kr.: Māris Vagars, Anda Aleksējeva, Gunta Vagare, Gunta Kūka, Ansis Laķis, Valdis Vagars, Kārlis Aleksējevs.

DAUGAVIEŠI/SAKTA GRAMPIANOS
(Skat. rakstu PDC 63)

MAX

KALENDĀRS

1982. gadā

no 1. - 5. jūlijam
17. jūlijā
no 25. - 31. jūlijam
31. jūlijā
no 2. - 20. augustam
no 15. - 22. augustam
no 15. - 22. augustam
no 19. - 22. augustam
no 21. - 29. augustam
no 2. - 6. septembrim
septembrī
no 8. - 11. oktobrim
no 26. - 31. decembrim

ASV rietumkrasta 9. dziesmu svētki, Portlandē.
„Sauls jostas sagaidīšanas balle", Sidnejā.
Eiropas latviešu 5. dziesmu svētki, Līdsā, Anglijā.
Ritenīša gadskārtējā balle, Melburnā.
4. Eiropas vasaras skola, Straumēnos, Anglijā.
3x3 1982 Garezerā, ASV.
3x3 1982 Rietumkrastā, Sanfrancisko, ASV.
ASV 1. baltiešu jauniešu kongress, Ņujorkā.
Latviešu gaidu un skautu 4. lielā nometne KĀVU GAISMĀ, Mičigenā, ASV.
Austrālijas latviešu 2. jaunatnes kongress, Robertsonā.
Dziesmu ansambļa STABURADZE turneja Austrālijā.
4. latviešu jaunatnes dziesmu svētki, Klīvlendē, ASV.
Austrālijas latviešu 32. kultūras dienas, Kanberā.

1983. gadā

no 2. - 8. janvārim
janvārī
janvārī
jūnijā
no 2. - 4. jūlijam
no 26. - 31. decembrim
no 31. decembra - 6. janvārim

3x3 1983, Kanberā.
Austrālijas latviešu 15. jaunatnes kursi, Kanberā.
Vasaras vidusskola, Adelaidē.
Austrālijas latviešu 23. teātru festivāls, Pertā.
ASV latviešu 7. vispārējie dziesmu svētki, Milvokos.
Austrālijas latviešu 33. kultūras dienas, Melburnā.
6. VLJK, Dūkijā.

1984. gadā

janvārī
janvārī
jūnijā vai jūlijā
no 26. - 31. decembrim

Austrālijas latviešu 16. jaunatnes kursi, Melburnā.
Vasaras vidusskola, Adelaidē.
Pasaules brīvo latviešu dziesmu svētki, Minsterē.
Austrālijas latviešu 34. kultūras dienas, Lonsesstonā.

3.

pa de